

VIENYBĖ

LITHUANIAN NATIONAL WEEKLY

LIX METAI 18 N

PENKTADIENIS 1945 M. GEGUZĖS (MAY) 4 D.

KAINA 5 CENTAI

Amerikos lietuvių šūkis: mes kariaujame dėl tautos, kurioje kiekvienai tautai, o tarp jų ir Lietuvos, ai, būtų vietos laisvai ir nepriklausomai gyventi.

New York Public Library 470 Fifth Ave.

DABAR

Istorijos purvynė
Žmogus ir pasaulis
Maskva ir vandenys
Karui baigiantis

JUOZAS TYSLIAVA

Jeigu naciai nemeluoja, tai jau ir Hitleris baigė "šios žemės kelionę."

Trijų dienų laikotarpyje iš scenos pasitraukė du diktatoriai: Benito Mussolini ir Adolfas Hitleris.

Asiai lūžus, stebulės nugrimdo į istorijos purvyną.

O betgi tų dviejų, padegusių ir žmonių kraują aplaisčiusių pasauli, diktatorių vardai dar ilgai neišdils istorijos laktuose.

Kaip Benito Mussolini, taip ir Adolfas Hitleris — praeito pasaulinio karo išdava.

Audroje gimė, audroje "galą gavo."

Mussolini, kaip kalvio sūnus, rodos, turėjo suprasti, kad iš per ilgai kaitinamos ir kalamos geležies dažniausiai išeina piš.

Prieš pat mirtį Mussolini pasakęs:
"Leiskite man išsigelbėti, o aš jums padovanosiu imperiją."

Jeigu Mussolini nebūtų ejęs į karą, šiandien Italija turėtų ne tik Etiopiją, Albaniją, bet gal būtų — visą šiaurės Afriką.

Deja, nuo genijaus iki kvailio tik — vienas žingsnis...

Girtuoklis yra ne tas, kuris geria, bet tas, kuris pasigeria.

Panašiai yra ir su diktatoriumis: Jui daugiau jie turi, juo daugiau jie nori.

Jeigu Hitleris, užėmęs pusę Lenkijos, Skandinaviją pakraščius, Prancūziją ir Balkanus, būtų sustojęs, vargiai, ar jo amžiuje Vokietija būtų buvusi nugulėta.

Bet Hitleris, kaip ir Napoleonas, pasuko į rytus ir... žlugo.

Žmogus per mažas, o pasaulis per didelis.

Britams pasiekus Baltijos jūrą, raudonarmiečiams nukirstas kelias į Daniją.

Mat, andai buvo skleidžiamai gandai, kad Maskva reikalaujanti kontrolės Danijoje.

Ypač atrodė įtartina, kai Elbos upė, kuri teka skersai Vokietijai, buvo nustatyta "draugiškumo linija" tarp amerikiečių ir raudonarmiečių.

Idomu, ar šis susitarimas dėl Elbos upės turi ką nors bendra su Stalino pretenzijomis į Daniją?

Jeigu Stalinas reikalautų Dardanelių, tai galime būti tikri, kad jis reikalautų ir Danijos.

Kaip Bosforas su Dardaneliais saugoją išėjimą iš Juodųjų jūrų, taip Skagerrakas su Kattegatu — iš Baltijos.

Stalinas gerai supranta, ką reiškia tokiai imperijai, kaip Sovietų Sąjunga, neturėti laisvo išėjimo į didžiuosius vandenius.

Nesistebėsimė, jeigu sovietų ekspansija netrukus pajus ne tik Atlantą, bet ir Pacifiką.

Kai šiuos žodžius skaitysite, karas Europoje gal bus jau baigtas.

Visi ženklai rodytė rodo netolimą galą.

Net Laval, kartu su savo draugais, apėjo skęstantį nacių laivą ir šiomis dienomis atskrido į Ispaniją...

Anot Clemenceau, "atėjo atsiskaitymo valanda".

ADOLFAS HITLERIS MIRĖS, PRANĖŠA NACIŲ RADIJAS

Jo vietoj paskirtas admiralas Doenitz

Praeitą antradienį, gegužės 1 d., vokiečių radijo stotis iš Hamburgo pranešė, kad Adolfas Hitleris miręs Berlyne, "kovodamas ligi paskutinio atodūso bolševizmą."

Apie Hitlerio mirtį jau pirmiau buvo skelbiama, todėl šis nacių pranešimas sąjungininkų sostinėse sutiktas su tam tikra abejonės doza. Pirmiausia atrodė įtartina tai, kad dieną prieš Vokietijos diktatoriaus mirtį, balandžio 30 d., Hitleris paskyrė savo vietininku admiralu Doenitz.

Tuojuo po Hitlerio mirties pranešimo, buvo perstatytas naujasis Vokietijos "fiureris" Doenitz, pasiryžęs ir toliau kovoti bolševikus, anglius ir amerikiečius.

Adolfas Hitleris praeitame kare buvo paprastas vokiečių armijos puskarininkis. Hitleris gimęs Austrijoje, iš kur jis persikėlė į Miuncheną 1913 m., prieš pat pirmąjį pasaulinį karą. Pasibaigus anam karui, Adolfas Hitleris, padedamas kitų, tokių pat nepatenkintų Vokietijos pralaimėjimu, pradėjo organizuoti nacionalistų partiją. Turėdamas neabejotiną oratorius gabumus, Hitleris netrukus savo partiją išaugino į didžiausią Vokietijos politinę partiją. 1923 m. lapkričio 8 d. Hitleris su savo spėjais bandė nuversti Bavarijos valdžią Miunchene. Bet vadina-

mas "karcinomas pučas" nepasisekė, ir rudmarškinis vadas atsidūrė kalėjime, kuriame jis parašė savo garsiąją knygą "Mano kovą. Išėjęs iš kalėjimo, Hitleris pertvarkė savo partiją, pakeitė taktiką ir pradėjo "legalių" kelių siekti valdžios viršūnių. Kovodamas marksistus, žydus ir net katalikus, Hitleris iš lėto pradėjo tikinti ne tik armijos vadus, industrialistus, bet ir intelektualus. 1930 m. Hitlerio vadovaujama nacių partija jau buvo viena iš didžiausių frakcijų Reichstage. Pagaliau ir Reicho prezidentas Hindenburgas buvo priverstas skaičius su Hitleriu. Prieš pat Hindenburgo mirtį, Hitleris savo rankose jau turėjo absoliučią Vokietijos valdžios kontrolę.

Paėmęs į savo rankas valdžią, Hitleris pasiskelbė absoliučiu Vokietijos diktatorium. 1933 m. Europai ir visam pasauliui jau buvo aišku, kad nacių Vokietija galvatarikiškai ruošiasi naujam karui. Okupavusi Austriją, pavergusi Čekoslovakiją ir atplėšusi Lietuvai Klaipėdą, Hit-

lerio Vokietija rengėsi kirsti Lenkiją. Pasirašiusi drauginumo sutartį su Sovietų Sąjunga, Vokietija 1939 m. užpuolė Lenkiją. Bet čia ne viskas ėjo taip, kaip Hitlerio buvo suplanuota. Anglija ir Prancūzija paskelbė nacių Vokietijai karą. 1940 m. žaibine taktika vokiečių armija užėmė Daniją, Norvegiją, vėliau — Olandiją ir Belgiją, o kairiuoju ugnies ir plieno sparnu parbolškė Prancūziją. Nugalėdamas okupuoti Anglijos, Hitleris įsakė pulkti Balkanus, kur Graikijoje jau buvo įstrigę Mussolinio legionai. Greitai apsidirbęs Europos vakaruose, pietuose ir šiaurėje, Hitleris, lyg Napoleonas, ėjo iš pergales į pergale. 1941 m. birželio mėnesį Hitleris nutarė "likviduoti" Sovietų Sąjungą. Pradžioje sekėsi, bet tu pačiu metu pabaigoje Hitlerio legionai, panašiai, kaip Napoleono armija, pradėjo trauktis atgal, nepasiekę Maskvos. Sekančiais 1942 m. Hitlerio galybė buvo suduotas pirmas mirtinas smūgis ties Stalingradu.

Sovietų armijos sistematiškai stumiant nacių į vakarus, amerikiečiai padarė pirmąją invaziją Afrikoje, vėliau išlipę Sicilijos saloje ir pagaliau — pačioje Italijoje. Vakaru sąjungininkams išlaisvinus Prancūziją, Hitlerio imperija pradėjo griūti ir netrukus buvo aišku, kad moderniškojo Attilos dienos yra suskaičiuotos.

Šiandien amerikiečiams ir britams susitikus vidury Vokietijos, naciai, lyg žiurkės skęstančiame laive, veltui išėjo išieties. Besąlyginis pasidavimas, betgi, yra vienintelė išėitis vokiečių tautai ir armijai, savo laiką patikėjusiai nežinomam avantiūristui iš Austrijos.

Adolf Hitler

Laukiama galutinio vokiečių pasidavimo

Naujasis Vokietijos fiureris Deonetz pakeitė visą valdžios kabinetą, tuo būdu, kaip iš Londono pranešama, darydamas paskutinį žygį galutinam ir besąlyginiam nacių pasidavimui.

Maskvoje esama žinių, kad Vokietija galinti pasiduoti dar šią savaitę.

Tuo pačiu kartu derybos dėl besąlyginio vokiečių pasidavimo Olandijoje, Danijoje, Norvegijoje ir Čekoslovakijoje, sakoma, jau baigiamos.

Iš Londono pranešama, kad rusai, užėmę Berlyną visur ieško Hitlerio ir Goebbels lavonų.

Yra gandų, kad Himmleris nužudytas.

Reikalauja pašalinti Tito atstovą

Kroatų kilmės Amerikos piliiečiai iškėlė prezidentui Trumanui reikalavimą, kad iš San Francisco konferencijos būtų pašalintas Jugoslavijos Tito valdžios atstovas.

Memorandum kroatai sako kad Tito šalininkai nužudė 410 kunigų, kurie buvo priversti patys duobes išsikasti. Taipgi sakoma, kad Tito žiauriai persekioja katalikus, kurių vadai esą sukišti į kalėjimus ir bausdziami mirties bausmėmis. Beto daugelyje vietų katalikai esą masiniai šaudomi.

SUŠAUDYTAS BUVĖS ITALIJOS DIKTATORIUS BĖNITO MUSSOLINI

Dučės, jo meilužės ir kitų fašistų buvo pakarti Milano aikštėje

Balandžio 28 d. šiaurinės Italijos partizanai, kuriems vadovauja komunistas Cino Moscatelli, netoli šveicarijos sienos, palei Como ežerą, su laikė buvusį diktatorių Benito Mussolini ir 16 jo palydovų, tarp kurių buvo ir "dučės" meilužė Claritta Petacci. Tuojuo įvyko teismai, kuriame pirmininkavo tas pats partizanų vadas. Netrukus visi su laikytieji buvo sušaudyti.

Nužudyto Mussolinio, jo meilužės ir kitų lavonus partizanai atvezė į Milaną ir čia, aikštėje išmetė. Netrukus susirinko tūkstantinės smalsuolių minios. Žmonės pradėjo spaudyti ir spardyti lavonus. Sargybiniams buvo sunku suvaldyti minią. Todėl tai miniai patenkinti, nužudytųjų kūnai buvo pakabinti vienos gazolino stoties pastogėje. Mussolini, jo meilužė ir kiti žymūs fašistų partijos ir valdžios pareigūnai pusę dienos kaboją pakarti už kojų, gal-

Benito Mussolini gimęs 1883 m., liepos 29 d. Jis buvo paprasto kalvio sūnus. Paūgėjęs, Mussolini aktingai dalyvavo socialistų sąjudyje. Praeitą karo metu jis įsteigė savo laikraštį "Popolo d'Italia", kuriame jis agitavo Italiją stoti sąjungininkų pusėje. Netrukus jis suorganizavo fašistų partiją, kuri 1922 m. jau turėjo apie 2,000,000 narių ir, be to, 250,000 šlavintos privačios kariuomenės. 1922 m. Mussolini su savo fašistais iš Milano įvyko socialistus, kurie jau buvo pradėję ten šeiminkauti. Tų pačių metų spalį mėnesį Mussolini pasūtė į Romą 50,000 juodašalių marškiniais

SAN FRANCISCO KONFERENCIJA GALI BAIGTIS Į DVI SAVAITES

San Francisco konferencija, kuri iš pradžių buvo pranašaujama užsitęs iki birželio mėn. dabar atrodė gali pasibaigti po poros savaičių. Konferencija jau rengiasi aplesiti, o gal ir apledo. Rusijos užsienių komisaras Molotovas, taip pat ir Edenas, Anglijos užsienių reikalų ministras. Dėl vėliausių įvykių Europoje nerimauja ir kitų valstybių de legatų. JAV Valst. sekretorius E. R. Stettinius, konferencijoje bus iki pabaigos.

Nežiūrint to, kad beveik visi "trijų didžiųjų" delegatai savo kabose pabrėžė kaip svarbu konferencija nevykinti, bet po savaitės laiko, visai mažai buvo atlikta. Didžiausias kaltininkas dėl to buvo Molotovas, kuris dabar įtariamas sąmoningai vilkines duodamas progos Stalinui sudaryti Austrijos valdžią. Pirmą, negu konferencija pradėjo svarbiuosius klausimus svarstyti.

Sovietų Sąjungos atstovas kaltinamas ir dėl nesuspriktų, kilusių pradžioje. Jis priešinosi JAV Valst. Sekr. Stettinui paskyrimui, kaip nuolatinis konferencijos pirmininkas. Tai sena tradicija, kurios iki šiol visur buvo prilaikoma, konferencijos pirmininku išrinkti tos valstybės narį, kurioje konferencija vyksta. Molotovas teigė, kad ne viena Amerika šią konferenciją sušaukė. Kad išvengtų tolimesnių ginčų, buvo pada-

rytas kompromisas ir sudarytas prezidiumas iš Stettiniaus, Edeno, Molotovo ir Kinijos ministro Soong, kurie pasikeisdami pirmininkauja konferencijai.

Rusijos pasiūlymas pripažinti Ukrainos ir Gudijos delegacijas, tuo būdu duoti Sovietų Sąjungai naujoje organizacijoje tris balsus, praėjo sklandžiai. Tai dalinai buvo prez. Trumano įtaka. Jis įsakė Amerikos delegacijai remti Rooseveltą pažada Jaltos konferencijoje. Ukrainos ir Gudijos delegatų pripažinimas galutinai nustato Kurzono liniją, kaip Lenkijos Rusijos sieną.

Daugiausia ginčų, atrodė, sukėlė Argentinos ir Lenkijos delegacijų pripažinimas. Lenkijos klausimą vykdomojo komisijos susirinkime iškėlė Čekoslovakijos delegatas Jan Masaryk. Molotovas, griežtai reikalavo, kad Lubino atstovas būtų pripažintas. Tam priešinosi Stettinius, Edenas, Smuts ir kiti, Belgijos delegatas situaciją laikinai išgelbėjo, pasiūlydamas priimti rezoliuciją, kurioje išreikiama užuojauta Lenkijai ir pasitikėjimą, kad Lenkijos delegacijos dalyvavimą išspręs "trijų didžiųjų" delegatai savo tarpe.

Dėl Argentinos delegacijos Molotovas pralaimėjo ir prieš save sukėlė beveik visas Pietų Amerikos valstybes. Ryšys su Argentinos pripažinimu, Molotovas buvo susisaukęs spaudos konferenciją, kurioje jis pakartojė Rooseveltą ir Cordell Hull pareiškimus apie Argentiną. Tokie Molotovo argumentai dar labiau sustiprino delegatų pasiryžimą Argentiną pripažinti. Peru valstybės delegatas priminė Molotovui Amerikos respublikų nusistatymą "nesikišti į kitos valstybės vidaus reikalus". Argentinos delegatus nutarta tuojau įsileisti 31 balsais prieš 4.

Šią savaitę, atrodė, bus pradėtas tikrasis darbas. Sudarytos keturios komisijos, kurių pirmininkais paskirti Belgijos, Pietų Afrikos, Norvegijos ir Venecuolos delegatai. Šių komisijų pirmininkai, kartu su Valst. Sekr. Stettinium, tvarkys konferencijos darbą.

Vienas iš svarbiausių klausimų, kurių netrukus bus svarstoma, tai JAV kontrolė užimtoje Pacifiko salose. Amerikos visuomenė, kaip ir valdžia, stipriai pritaria, kad tos salos būtų JAV kontroliuojamos. Joms užimti ne tik daug krauju pralieta, bet jos taip pat reikalingos Amerikos apsaugai. Atrodė, kad delegatai pritaria JAV kontrolei, bet tuo klausimu Anglija ir Rusija dar nepasireiškė.

Vokiečių radijo žiniomis. Čekoslovakijos sostinė Praga paskelbta "atviru miestu".

Manoma, kad nusižudžiusio Hitlerio kūną naciai sudeginę ir pelenus išbarstę "keturiems vėjams".

Gen. Pattono trečiosios armijos daliniai užėmė Austrijos kaimelį Braunau, Hitlerio gimtinę.

Gen. MacArthur numatomas pirmuoju JAV ambasadorium Filipinuose.

Rusams, užėmusiems Berlyną, vokiečiai pareiškė, kad Hitleris ir Goebbels nusižudė.

Australijos kariuomenė išlipo japonų okupuotoje Tarkano saloje, pietų Pacifike.

NUOMONĖS

SENATŲ RATIFIKACIJA

Senatorius Clyde M. Reed įsitikinęs, kad San Francisco konferencijos nutarimai nebus ratifikuojami Senate iki sekancio rudenio.

Svarbiausios priežastys, kodėl ratifikacija taip ilgai gali užtrukti, tai — kad konferencijos nutarimus Senato komisija pirmiausia turės atidžiai apsvarstyti. Tai gali užtrukti net kelis mėnesius. Pasakui prasidės debatai Senate kurie taip pat ilgai gali tęstis.

Nežiūrint kaip ilgai bus svarstoma ir debatuojuama, sen. Reed pranašauja, kad San Francisco nutarimai bus priimti Senate dviejų trečdalių balsų dauguma.

AUSTRIJOS "VALDZIA"

Sovietų Sąjungos sudaryta "koalicinė" valdžia Austrijoje dar kartą sulaužo Jaltos konferencijos nutarimą, kad "trijų didžiųjų" valdžios padėda gyventojams demokratišku būdu išspręsti savo politines ir ekonomines problemas.

Iki šiol Sovietų Sąjunga be kitų didžiųjų pritarimo, tas problemas "išspręsdė" Lenkijoje, Rumunijoje, Čekoslovakijoje, Bulgarijoje, Jugoslavijoje, Vengrijoje, taip pat — Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje.

Dėl naujosios Austrijos valdžios, kurios vadovauja socialdemokratas dr. Karl Renner, britai pareiškė, kad jie jos nepripažįsta. Bet tokiu pareiškimu viskas ir baigiasi. Sovietai vistiek saivai daro. Kai kuriose "atvaduotose" valstybėse Stalinas jau pasiuntė ir savo ambasadorius, bet Anglijai ir Amerikai dar neleidžia to padaryti. Priešingai, Jeigu atsiranda koks anglas, ar amerikietis, tai tuojau įsako išsinešinti.

Vėliausias Rusijos žygis atsiliepė ir San Francisco konferencijoje. Delegatų nuotaka užnuodyta, ir dėlto nieko gero nesitikti iš pačios konferencijos.

PASIPIKTINĖ MOLOTOVU

"Laikas Molotovui pasakyti, kad Amerikos visuomenė labai nusibodo Rusijos elgesiui ir reikalavimams," rašo kolumnistas George E. Sokolsky.

Rusija pasipiktinę ne tik Amerikos visuomenė, bet ir visos pasaulis. Sakoma, kad Molotovas, pirmą kartą patekęs tokioj konferencijoje, nežino kaip reikia elgtis. San Francisco konferencija, žinoma, buvo gera proga jį pamokyti ir gaila, kad tai nepadarėta iš pat pradžių.

Molotovui reikalaujant, San Francisco konferencijoje sudarytas prezidiumas iš keturių didžiųjų užsienio ministrų, kurie pasikeisdami pirmininkauja. Iki šiol tą garbę buvo priimta pavesti tos valstybės atstovui, kurioje konferencija sušaukta.

Konferencijoje taip pat sulaužyta ir kita sena Amerikos tradicija tai — konferencija pradėti su maldą. Čia taip pat, matyt, Markso, sekėjai panaudoję savo įtaką. Marksisai, mat, teigia, kad "religija yra žmonių opiumas".

Veiksmai Burmoje

Pranešama, kad vėliausiu laiku Amerikos ir Anglijos karinės jėgos Burmoje pagyvino karo veiksmus ir sėkmingai žengia pirmyn, visur nugalėdami japonus. Talkininkams daug padeda ir vietiniai partizanai, kuriuos patys japonai išlavino ir apginklavo.

SEPTYNIOS DIENOS PASAULYJE

— Bavarijoje, netoli Miuncheno, amerikiečiams į nelaisvę pateko maršalas von Rundstedt ir jo sūnus.

— Milijonai vokiečių pasidavus amerikiečiams, karas Italijoje laikomas baigtu.

— Prezidentas Truman paskyrė Hannegan, vietoj Walkerio, vyriausiu JAV pašto viršininku.

— Naujasis Vokietijos "fiureris" Doenitz pašalino Ribbentropą, jo vietoje paskirdamas von Kroskg, "britų kultūros žmogų".

Yra žinių, kad Amerikos karo jėgos pasirušiosius pačios Japonijos invazijai.

Mes gyvename stambių istorinių įvykių išvakarėse.

— Pierre Laval atskrido į Ispaniją, kur jis, gen. Franco įsakymu, internuotas netoli Barcelonos.

— Vokietijos pasiuntinys šiaurėje Italijoje pasidavė amerikiečiams.

— Užėmus Berlyną, rusai paėmė į nelaisvę 70,000 vokiečių kariuomenės.

— Prezidentas Truman pareiškė, kad, jo žiniomis, Hitleris tikrai miręs.

— Amerikiečiams į nelaisvę pateko 1 vokiečių generolų, tarp kurių maršalas von Kleist.

— Londono žiniomis, naciai esą pasirušios pasiduoti Norvegijoje ir Danijoje.

— Antrąjį Hamburgą Vokietijos didžiausią miestą ir uostą, britai užėmė be kovos.

SPIRIT OF LITHUANIA

By J. ALDEN

Some years ago, if you remember, our President, Woodrow Wilson, was re-elected on the slogan, "He Kept Us Out Of War". And in just over a year our Nation was fighting in that war. Fighting, he said, "To Make the World Safe For Democracy".

One of our then allies was a country known as Russia. Over it ruled a Tsar. We read about those Tsars, and the Cossacks, with their whips. We wondered, while we watched the armies of Brusiloff, Korniloff and of the towering Grand Duke Nicholas — he who bred the Borzoi dogs.

Suddenly there came the battle of the Masurian Lakes. A man named Kerensky appeared. Then darkness. And out of that darkness loomed Lenin, and the horror of the GPU.

In the West, when that war was "over," there came the power-politics of Versailles. Disillusioned were those who had believed that that had been the "War To End All Wars".

Just the same, there were some encouraging signs. On the maps of the world appeared "new" nations that seemed to express the wish of people to be free. One of those "new" nations was Lithuania. We wondered where it was. And we wondered who those people were.

So we began to read. We found that patriotic men and women, boys and girls — over there in Lithuania — had for many years bound themselves together to preserve an ancient culture and a race.

We found that they had sunk all their little differences throughout those dreadful years, for one great selfless aim — the liberation of their Land. And they succeeded.

A bare quarter century has passed, and once again night has fallen over this ancient land. Three million people, over there are once more groping in the dark, thinking, perhaps, of "Four Freedoms" and "Peace" — to be kept by force of arms.

May one American, who is not of your ancestry, speak with a feeling of deep friendship, that many of you who are here have so finely earned?

You have councils, and alliances, and associations; you have a number of different groups. Some in one way, some in another, each one believes that it alone, can bring about your aim. You, whose people won independence, in spite of the prohibition of your language, in spite of the Cossacks' whip and scourge, are now divided into — "groups".

Is this not unworthy of you? Would those three million in your ancient land be proud? Would it not be better to sink your little differences and act together, for the soul of a nation, now bleeding, torn and bare?

Isn't this what those three million distant folk are expecting that you, here, will do today?

Together — for the ancient Spirit of Lithuania, for the soul of a people, who would be free?

Kariuomenėje

Zinomas dainininkas, bari-tonas čičagietis Al Brazys pora kartų dainavęs Vienybės koncertuose, šiomis dienomis išėjo į karo tarnybą.

DETROITO LIETUVIŲ DIENOS

MARIJA SIMS

SEKMINGAS VAKARAS

Kareivių Rėmėjų vakaras, bal. 22 d., buvo sėkmingas. Vakaro programą atliko jaunoji karta gerai, gražiai ir tvarkingai. Jei kuriam ir tekė kiek suklypti, tai žinoma, kaip mėginančiam savo gabumus, atleistina. Aldona Molytė ir Betty Jane Novikaitė parodė, kad menas lietuvių sielose dar gyvas ir kad lietuvių ateitis meno srityje yra šaisti.

Tom Beganskas, jaunas pianistas ir žurnalizmo studentas, tiesiog padarė supryza. Lietuviai nė nesapnavo turį tokį gerą pianistą. Frank Janneck, vos 16 metų, jau antri metai vargonininkauja sveikintųjų parapijoje. Ar čia paprastų gabumų lietuvis? Man teko su kitomis moterimis V. Stapulionienė ir Jacob, pamokyti mergaites tautiškų šokių, ir negalėjau atsigerėti jų gabumu. Jos dainavo ir šoko. Paskiaua pakviesta piano mokinė Alena Dailidaitė, mums ir šokėjoms paskambino. Vos susėjusios turėti 4 tokias pamokas, mergaitės nebūgavo pasoko scenoje 4 lietuviškus šokius: klumpakojį, sukintį, zuikelį ir noriu miego. Stapulionienė ir Jacob mergaites, kartu su savo dukrelėmis, į pamokas atvežė.

Jaunas skulptūros studentas Richard Bilaitis parvežė iš ūkio alyvų ir joms papuošė sceną. Skaudu buvo išgirsti pranešimą, kad Marijona Galenienė nedainuos, nes labai susirūpinusi savo sūnaus, vokiečių nelaisvėje likimu.

Programos knygoje suregistruota 544 lietuvių karių. Iš jų 10 nukautų, 11 sužeistų, 4 nelaisvėje, 13 garbingai paleisti iš tarnybos ir vienas dingęs karo fronte.

Vakaro rengimo komitetas: St. Douvan, A. Kudzius, P. Medonis, G. Kase, A. Jacobs, B. Keblaitienė, P. Molis, K. Šelionienė, J. Šniras, R. Bilaitis, J. Stanevičius ir J. Pilka. Stepanija Douvan buvo komiteto pirmininkė ir iš tikrųjų ji dirbo, kaip niekas kitas. Vakara vedė teisėjas J. P. Uvičkas.

BALTIMORĖS PADANGĖJE

Balandžio 15 d., Lietuvių salėje, įvyko BLD Tarybos prkalbos Lietuvos 20 metų Steigiamojo Seimo sukaktį paminėti. Kalbėjo J. Laučka, savitraščio Amerika redaktorius iš Brooklyn, N. Y. ir Marylando seimelio narys, adv. N. Rastenis.

P-lė Juškauskaitė paskambino Amerikos ir Lietuvos himnus, visai publikai sustojus, Kun. L. Mendelis atkalbėjo poterių už Lietuvą ir už žuvusius kareivius.

Kalbėtojas J. Laučka, vaizdžiai nušvytė Lietuvos atgimimą ir steigiamojo seimo suvažiavimą. Laučka savo kalboje pasirodė per daug šališkas visą kreditą atiduodamas krikščionims demokratams, kurie steigiamajame seime turėjo 59 atstovus. Jis taip pat labai aukštai įvertino ir kun. M. Krupavičiaus nuopelnus. Prisimines pirmą, antrą ir trečią okupaciją, didžiausiais kankiniais perstatė tik krikščionis demokratams, paminėdamas ir kai kurių vardus, bet sąmoningai nutylėjo apie kitus išdeportuotus lietuvius, lyg rodos, jų Lietuvoje visai nebuvo.

Adv. N. Rastenis kalbėjo tik apie drabužių rinkimą ir Lietuvos dieną bal. 23, neliesdamas politikos.

Prakalbų pirmininkas, ka-žin kodėl perstatė ir viena

PRAKALBOS

Sekmadienį, gegužės 6 d., 2 val. popiet, buvusioje Lietuvių svetainėje įvyks prakalbos, kurias rengia LVS 6 skyrius. Skyriaus susirinkime išrinkta rengimo komisija: pirmininku dr. J. Sims, rašt. V. Markuzas, įžd. H. Kapturauskas, anglų spaudos koresp. H. Rauby, Tėvynės koresp. O. Vilkiene ir nariai: St. Douvan, M. Smailienė ir A. Rimkūnas.

SVARBŪS KALBĖTOJAI

Tose prakalbose kalbės A. Devenienė, dr. Devenio žmona iš Waterbury, Conn. ir Julius Smetona, Kazys Karpis iš Clevelando. Taipgi vietiniai — žurnalistas Paul M. Deac, kun. I. Boreišis ir dr. Juozas Jonikaitis. Bus tautiški šokiai. Bus galima nusipirkti ta seniai laukta knyga. Kaip jie mus sušaudė. Knyga išversta į anglų kalbą. Taipgi bus parduodami karo bonai.

PIRKIME BONUS

Karo bonų komiteto pirm. Helen Rauby jau išdalino 7 karo bonų pardavimo knygu-tes ir darba jau pradėjome. Tat visi, Detroito ir apylinkės lietuviai, pirkite bonus per savuosius, kurie mielai pašvenčia savo laiką ir jums patarnauja, kad tik greičiau baigtų šį baisųjį karą. Lietuviams suteikiamas kreditas.

DARBAS IR NAMAI

Dabar jau tokie laikai, kad tik bėk, skubėk, darbuokis. Visoki reikalai — jų baigti negali. Čia bonai, čia Raudonasis Kryžius, čia drabužiai, vakarai, programos, susirinkimai ir t. t. O kaip su namais? Aną dieną mano vyras, pasižūrėjęs į krūvą kojinų sako: "O tos skylės kojineis vis ne užtyja". Tai, sakau, esi daktaras — užgydyk. Girdi, jis ne tos rūšies daktaras. Kaip ten nebuvo, bet mūsų namai dėl tų visuomenės darbų skaudžiai nukentė.

Bet kai pamaniai, kad mūsų broliai ir sesutės Lietuvoje jau ne duonos kšnelio netekę, kiti net Sibiro tundrose miršta, dar kiti — vokiečių koncentracijose laukia išvadavimo, tai ranką pamojai — ką reiskia kojinių nepataisymas, kai jų čia dar netrūksta.

moterėle, kaip tarybos sekretorė, kad ir ji ką nors pasakytų. Bet ta moterėlė nieko negalėjo pasakyti, nes ji nieko nežino. Pakviestoji, galva užvertus, atmaršavo į sceną ir aplink apsidairius pradėjo savo spręčių, apie kokį tai "buntą". Bet kas tas "buntas", tai ji nedrįso pasakyti nes jai būt reikėjo į save pirštu parodyti.

Prakalboms pasibaigus kun. Mendelis vėl atkalbėjo poterių.

Aukų ALT ir Informacijos centrui surinkta apie \$102 su centais.

Baigiant, norėčiau pasakyti dėl tų poterių. Nors aš asmeniškai prieš poterių nieko neturiu, bet vistiek, viskam turėtų būti vieta. Tokiuose viešuose susirinkimuose ir salėse poteriai netinka ir mūsų publika prie jų nėra pripratusi, nes ir pats kunigas turėjo pakartotinai šaukti "nesėkit, nesėkit". Poterių verčiau atkalbėjime Dievo namuose, bažnyčiose, o ne viešuose susirinkimuose, kur žmonės sueina prakalbų klausyti.

P. P. Jaras

— Medikai, ištyrė Mussolini kūną, pareiškė, kad dučė buvęs visiškai normalus ir sveikas.

PHILADELPHIJOS PASTABOS

Balandžio mėnuo (1945 m.) bus labai svarbus istorijai. Jo laikotarpyje atsitiko penki istoriniai įvykiai: prezidento Rooseveltto mirtis. Sovietų armijos atėjo, apsupo ir beveik užėmė Berlyną. 46 Jungtinių Tautų atstovai susirinko San Francisco surasti pasaulinei taikai pagrindą. Amerikos ir sovietų armijos susisiekė, perkirdamas Vokietiją pusiau. Nužudytas Benito Mussolini.

Prie šių istorinių įvykių reikia pridėti Lietuvos istoriją Amerikos lietuvių delegaciją į Jungtinių Tautų konferenciją San Francisco.

Nors netekome didelio vaido prezidento Rooseveltto asmenyje, bet tai nereiškia, kad krašto ir pasaulio reikalai dėl to nukentės. Vienos žvaigždės netekimas astronomiškame danguje nepakeis tvarkos Visatoje. Danguis kūnai, kaip sukosi, taip ir sūksis. Saulė, kaip švietė, taip ir švies. Netekimas vieno žmogaus, kad ir išmintingiausio pasaulyje, žmonių reikalų ir progreso nesulaukys. Rooseveltto pradėti darbai, bus tęsiami kitų mūsų krašto pareigūnų, kurie sieks, kaip ir velionis, žmonių gerovės. Visuotinos gerovės patį žmonija ieško, siekia ir reikalauja. Ir ta gerovė turės kada nors ateiti, nežiūrint kas jos ieškotų — Rooseveltas, Trumanas, ar kiti.

Jeigu aš būčiau šio krašto prezidentas, tai nevažinėčiau po užsienius, palikęs Baltąjį Namą. Aš pasakyčiau aliantams, kad mano kraštas ir jo

gerovė vertia mane būti namie. Mano kraštas duoda jums viso ko daugiau jūs — mums. Mes duodame jums ginklų, maisto, avalų, drabužių, vaistų, kraujo ir t. t. Siunčiame milijonus geriausių vyrų karui laimėti. Aš nematau reikalo pas jus važinėti. Jums reikalinga viso ko daugiau, negu mums, todėl prašau pas mane atvažiuoti.

Jeį tokio nusistatymo velionis Rooseveltas būtų laikęs, greičiausiai jis ir šiandien dar būtų gyvas. Prezidento Trumano nusistatymas, matyti, bus kitoks, nes jau pradžioje jis parodė, nesirengias niekur iš Baltojo Namu važiuoti. Net Jungtinių Tautų konferencija atidare, būdamas Wahsingtone.

Amerikos lietuvių delegacija San Francisco konferencijoje, (Amerikos Lietuvių Tarybos ir Lietuvių Vaduoti Sąjungos atstovai) padarytų labai puikų žygį, jei jie paskelbtų bendrą sutarties deklaraciją Amerikos ir viso pasaulio lietuviams spaudoje. Tokis jų vieningumo poelgis atneštų tik džiaugsmo ir nustelbtų visus tuos ginčus, kurie vis dar kartojami spaudoje, kad net pikta skaityti. Dabar rietis (ir dar kaip) tai nedovanotinas dalykas. Nejaug universitetus baigę žmonės ir savaime prasimušę mūsų vadai negali rasti bendros minties Lietuvos laisvinimo darbuose? Aš to jokių būdu negaliu suprasti. Ką jūs, Amerikos lietuvių delegatai, apie tai manote?

Z. Jankauskas.

ANSONIJOS LIETUVIŲ ŽINIOS

Neseniai čia mirė senas vietos gyventojas Juozas Kazakevičius. Jį mirtis ištiko staiga, bedirbant. Velionis buvo jau senyvo amžiaus. Paliko žmoną, dvi dukteris ir eilę giminiių.

Balandžio 20 d. čia mirė Petronėlė Rymienė, palikdama keturis sūnus ir vieną dukterį.

Neseniai šių žodžių autoriui teko susitikti Veronika Barštienę, dalyvavusią lietuvių misijoje, Washingtone.

Kalbant apie bendrus lietuvių reikalus, paaiškėjo, kad dabartiniai nesusipratimai tarp ALT ir ALM vadų negiamai veikia visuomenę. Pavyzdžiui, vietos veikėjai ne parodo jokio entuziazmo čia įsikūrusiam ALT skyriui tik todėl, kad srovių vadai nesusitaria.

Panašiai jaučiasi ir kita buvusi Ansonijos delegatė Washingtone, Antanina Vaitkevičienė.

Balandžio 28 d. mirė mūsų miesto mēras, didelis lietuvių draugas, Andrew J. Nolan, sulaukęs 58 metų amžiaus. Velionis buvo penkis kartus iš eilės Ansonijos miesto mēru. Jis visados kalbėdavo Lietuvos nepriklausomybės sukates minėjimuose. Be to, velionio įtaka, daugelis lietuvių yra gavę miesto darbų.

Balandžio 21 d. New Haveno ligoninėje mirė prof. Ant. Davidonis, vos 30 metų amžiaus. Velionis paliko

žmoną, tėvus, seseris ir daug giminiių.

Prof. Davidonis savo laiku buvo gavęs stipendiją Yale universitete studijuoti. Vėliausiu laiku jis buvo Princeton universiteto profesorius.

Mirusio kūnas palaidotas Derby, Conn.

J. K.

Dr. M. J. COLNEY

priėmimo valandos nuo 10 v. r. iki 8 v. v.
148 Grand Street,
WATERBURY, CONN.
Tel.: 3-4747

SILVER CAFE, Inc.

S. ZAVADSKAS, sav.
Visų South Bostono lietuvių kelio galas
324 W. BROADWAY,
So. Boston, Mass.

GARDEN HOTEL AND CAFE

A. ZINZELETA, savininkas

Pirmos rūšies degtinė ir alus.
Lengvi užkandžiai
Tautiečiai pas tautietį!

612 E. Lombard St.,
BALTIMORE, MD.
Tel.: Lexington 8229

QUALITY MARKET

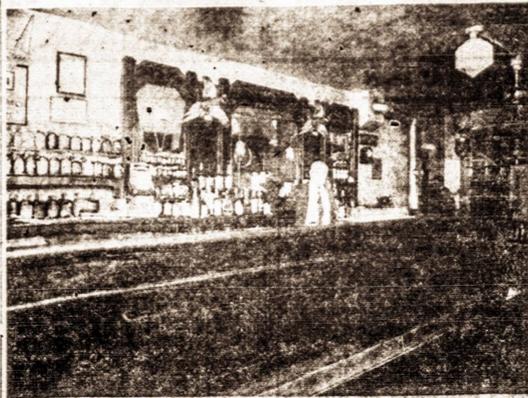
Tai vieta, kur žmonės gauna sveiką, šviežią, pirmos rūšies maistą.

VIKTORAS ABECIŪNAS

356 PARK STREET,
NEW BRITAIN, CONN.
Telefona: 1481.

LIETUVIŠKA UŽEIGA

IVAIRI DEGTINĖ, ALUS IR VYNAS

J. V. PAULIONIS

417 W. PRATT STREET BALTIMORE, MD.

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIUS

Licensed Penna and New Jersey

1601-03 SO. 2-ND STREET, PHILADELPHIA, PA.
Tel.: DEW 5136

LIETUVIŲ UŽEIGA

113 CHAPEL ST.,
NEW HAVEN, CONN

Čia susirenka visi
New Haveno
lietuviai

Pirmos rūšies gėrimai
ir
patarnavimas

Bronius Daujotas

CHARLES J. ROMAN (RAMANAUSKAS)

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIUS

Moderniška laidojimo įstaiga: didelė, graži kopyčia, erdvi salė su baru, pakeleivingiems suteikiama nakvynė — viskas nemokamai.

Nelaimės valandą kreipkitės į mūsų įstaigą, dieną ar naktį — mes visados pasirėngę jums suteikti geriausią patarnavimą.

1113 Mt. Vernon St.
PHILADELPHIA, PA.
Telefonas Poplar 4110

RESTORANAS IR BARAS

A. S. PETRAUSKAS, savininkas

Pirmos rūšies valgiai ir gėrimai
DIDELĖ, GRAZI SALĖ SOKIAMS
88-92 CHURCH ST., NEW BRITAIN, CONN.
Telefonas, 6863

VIENYBĖ

The Oldest Lithuanian Newspaper
Established 1886 by J. J. Paukštis
PUBLISHED EVERY FRIDAY
193 Grand St., Brooklyn, N. Y.
Tel.: EVergreen 4-7848

JUOZAS TYSLIAVA
Editor and Publisher

Entered as Second Class Matter
October 23, 1907 at the Post Office
at Brooklyn, N. Y. under the Act of
March 3, 1879

PRENUMERATA METAMS
Jungtinėse Valstybėse \$3.00
Kitose kraštuose \$3.50
Advertising rates on application

Kaput

Diktatorius Mussolinį, i-
traukęs Italiją į didžiausią
nelaimę, negarbingai baigė
savo dienas.

Jo partneris, Adolfas Hit-
leris, sugriovęs Vokietiją,
taip pat, sakoma, nušautas,
ar nusišovęs.

Romos Berlyno Ašies is-
torija, kaštavusi žmonijai
milijonų gyvybių, baigta su
dideliu krauju užrašu: KA-
PUT.

Tai bus didelė, išpėjanti
pamoka visiems ateities po-
litikos padaužoms, kurie
bandytų būti diktatoriais,
nukariautojais ir tautų pa-
vergėdais.

Nei dėl Mussolini, nei
dėl Hitlerio, nei dėl kitų
tokių pat razbaininkų mir-
ties niekas neišlies nė vie-
nos ašaros.

MŪSŲ DIENŲ ĮVYKIAI

V. M. KLAUSUTIS

KĄ GANDHI SAKO

Mohandas K. Gandhi, Indij-
jos liaudies vadas, pakartoti-
nai anglų kalinamas dėl to,
kad jis reikalauja Indijai ne-
prikllausomybės, siomis dienom-
is, kaip New York Times
praneša, pareiškė visam pa-
sauliui, kad San Francisco
konferencijoje Indijai neatsto-
vaus jos visuomenės vada,
bet anglų parnkti žmonės.
Būtų geriau, kad Indija visai
nebūtų atstovaujama kon-
ferencijoje. Toks Gandhi parei-
škimas nedaro garbės anglams.

Mes neabejojame, kad vi-
si Indijos liaudies vada su-
grūsti kalėjimuose, mano, kad
tik anglams pataikauja sėdės
konferencijoj ir kalbės Indijos
vardu.

KEISTA CENZŪRA

Mes stebimės SLA organo
Tėvynės redak. p. Bajoro cen-
zūra. Praeity cenzūra buvo
uždėjęs redak. Vitaitis, patai-
kaudamas SLA Pild. Tarybos
nariams. Jis nedėdavo Tėvy-
nėje SLA narių ir veikėjų raš-
tų, kuriuose nariai kritikuo-
davo SLA Pild. Tarybos na-
rius. Dabar taip elgiasi p. Ba-
joras. Šį faktą įrodo Vienybė-
je p. Tunilos raštas, kurio
Tėvynė atsakė dėti.

Cenzūra mes laikome blo-
gu dalyku. Cenzūra neigia žo-
džio ir spaudos laisvę ir de-
mokratybės principus. P. Ba-
joras sako, kad jis yra demo-
kratas, spaudos žodžio lais-
vės gynėjas. Jis kritiškai ver-
tina cenzūrą Rusijoj ir Vokie-
tijoj, bet tuo pačiu kartu jis
pats vykdo cenzūrą Tėvynė-
je.

KAI LIKIMAS BAIGIA GIMINĖ

Šis langas, gatvės pusėje
niekad nebuvo akiai uždary-
tas. Ar tai būtų rudens, žie-
mos, ar pavasario laikas, —
visada per jį plaukė muzikos
garsai. Jei ne muzikos, tai
pusamžio moteris linksma šyp-
sena, tai profesoriaus Kalto,
su didele barzda, malonus
veidas.

Šis langas kiekvieną praei-
vį sulaukydavo. Ne todėl, kad
jis visad buvo atdaras, bet
todėl, kad jame atspindėjo
laimingos šeimos gyvenimas.
Šį namą kaimynai vadindavo
„Linksmųjų namu“. Ir tiesa,
nes čia buvo muzikos mokykla,
arba konservatorija.

Profesorius Kaltas jau bu-
vo pagyvenęs žmogus, todėl
jo vienturtis sūnus kitus mu-
zikos mokė. Nors sūnus dar
jaunas buvo, bet kaip gabus
muzikas, jau spėjo išgarsėti
plačioje apylinkėje, todėl ir
mokinį jis daug turėjo, o tė-
vams jis buvo neįkainojamu
turtu.

Šis senas, gotiško stiliaus,
namas, tai buvusio garsaus
muziko, dabartinio profeso-
riaus Kalto protėvio paliki-
mas. Jis išvingiuotas keistais
koridoriais šonuose. Įėjus į vi-
du, čia nematysi kampuose
stovintį šarvuotų riterių ar
atsižymėjusių generolų bius-
tų. Čia viskas pašvesta muzi-
kai. Kiekvienas koridorius
užsisukimas atžymėtas kokiu
nors muzikos simboliu. Vie-
name koridoriaus kampe ma-
tyti stovi didžiulė arfa, kitoje
vietoje — didelis smuikas iki
lubų stūgo. Čia vėl didžiulis
senoviškas pianas, užimas pu-
sę kambario tūnojo. Kamba-

rių sienų piešiniai taip pat su-
siję su muzika.

Didysis kambarys, kuria-
me baigusiems mokslų moki-
niams įteikiami liudymai sa-
vo senais piešiniais įdomiau-
sias: Čia sienos, lyg voratink-
liais, nuražytos stygomis, ku-
riuos gnaibo iš debesų ky-
sančios baltos rankos. Kamba-
rio priešakinėje sienoje,
nupieštas baltas angelas, grie-
žias dideliu smuiku. Grindys
sudėtos iš piano klavišų ro-
dosį koja užsistojus, pasigirs
piano garsai. Senis profeso-
rius, nors jau nemokė, bet ry-
tais lėtai pereidavo vingiuo-
tus koridoriūs. Ateidavo prie
į gatvę įsikūšio lango ir
linksmai žiūrėdavo, kaip rin-
kosi mokiniai.

Atėjus vasaros atostogoms,
langas užsidarydavo. Kaimy-
nai tai žinojo. Jie taipgi ži-
nojo, kad prabėgus karštai
vasarai, langas vėl atsidarys
ir jie vėl girdės įvairios mu-
zikos melodijas.

Atėjo ruduo, praėjo žiema,
atėjo pavasaris, bet langas
peatsidarė. Vietoj muzikos,
vietoj linksmos moteriškės, ar
malonaus profesoriaus veido,
kaimynai pamatė lange auk-
sinę žvaigždę. Tik dabar jie
suprato, kodėl langas neatsi-
daro. Dar labiau jie nustebė,
kai vieną gražų rytą pamatė
ilgą eilę vežimų, su juodu
grabu priešakyje, slenkantių
kalnelio kapinių link. Trum-
pam laikui praslinkus, jie vėl
pamatė panašią procesiją,
slenkantią kalnelio link.

Nuo šio laiko jie jau nema-
tė nei linksmos moters, nei
profesoriaus malonaus veido
lange. Viskas šiuose namuose
užgeso, nutilo. Niekas aplink
juos nesitūšė: žiemą spiegas
nevalytas, vasarą medeliai
nekarpyti, gėlės nepasodintos.
Naktimis kaimynai bijojo prie
jo prisitarianti. Pasklydo kal-
bos, kad juose vaidinasi. Pa-
sakoja, kad būrys jaunuolių
vėlai naktį pamatę lange
gėdį šviesą ir profesorių pianu
skambinant negirdėtas gra-
žias melodijas. Kai įsidrąsinę
jie perėjo skersai gatvę ir pri-
siartinę prie lango, nieko pa-
našaus nerado. Kita moterė
pasakojo, kad ji eidama pro
tą namą, mačiusi didelį bal-
tą angelą, griežiantį smuiku.

Panašioms kalboms nesib-
gaigant, kaimynai kreipėsi į
tam tikrą miesto įstaigą, pra-
šydami dalyką iširti ir suras-
ti namo savininką. Kaimynų
prašymas buvo išklaustas,
buvo peržiūrėta viso šimtme-
čio bėgęje Kaltų giminės už-
rašai. Perkratinti visi tos gi-
minės rekordai: bet niekur
nebuvo surasta, kam likusi
nuosavybė būtų galima pavės-
ti. Reikią profesorių Kaltas,
buvo šios giminės paskutinis
palikonis.

Netekus sūnaus, jo ir jo
žmonos gyvenimas tuojau už-
geso. Niekas nežinojo, kada
Kaltų giminė prasidėjo. Iš
kur ir kas davė jai šitą pavas-
dinimą ar pavarde. Gal šis
Kaltų giminė tęsėsi šimtus, ar
tūkstančius metų, bet likimas
dabar ją baigė, pirmiausia
pašalindamas Kaltų sūnų, kad
ši muziką mylinti giminė to-
liau nesitęstų. Vėliau buvo at-
imta tėvui ir motinai gyvybė.

Nenusigąsk ir nenusimink
lietuvi, kai pagalvojės, sura-
si, kad pats esi paskutinis sa-
vo garbingos giminės žmogus.
Nebandyk ieškoti kur gavai
pavarde kuria tu vadiniesi ir
kaip sena yra tavo giminė.
Tai gyvenimo paslaptis. Ne-
nuesi atgal toliau, kaip iki
savo senelio. Tiek ir užteks.

Skaudu būti paskutiniu sa-
vo giminės žmogui, bet dar
skaudžiau būti paskutinis sa-
vo tautos. Ar pagalvojam nors
kartą, kad mes galime būti
paskutiniai savo tautos žmo-
nės? Tai šiurpuliai kūną ve-
danti klausimas. Bet nieko ne-
gelbės nugastavimas. Likimas
greitai naikina tautą tada, kai
ji nėra pavergta. Pažvelk į
istoriją, o pamatysi, kiek bu-
vusių galingų ir kultūringų
tautų yra žuvusių. Nesusiklus-
mą amerikiečiai dabar nekai-
ba, bet ateityje gal išdrįs kal-
bėti.

VAKAR, ŠIANDIEN IR RYTOJ

V. TYSLIAVIENĖ

VALSTYBES DEPT. LAISKAS

Adv. A. Olis mums atsiuntė Valstybės
Dept. laiško fotostatą, kuris, kaip ALM va-
dai skelbė, „užgrybė Misijos atstovus San
Francisco konferencijoje“. Tuo laišku,
kaip žinoma, buvo didelis susidomėjimas.
ALT vadai juo ypač rūpinosi ir tuo tiks-
lu siuntė savo pasiuntinį į Washingtoną.
Matyt, kad panašaus „įgaliojimo“ jiems
nepavyko gauti.

Valstybės Dept. laiške P. J. Zuriui,
sakoma:

“I am happy to confirm our conversa-
tion to the effect that the Department
will maintain in San Francisco for the
period of the Conference an Office of
Public Liaison. The purpose of this office
will be to make it possible for American
organizations, such as yours, to be kept
as closely informed as possible of develop-
ments at the Conference and to enable
representatives of the organization to
have their views presented to the mem-
bers and advisers of the American dele-
gation.”

Laišką pasirašo Francis H. Russel,
“Public Liaison” skyriaus viršininkas.

Apie Misijos atstovus konferencijoje
Valstybės Sekr. Stettinius panašiai rašė
ir kongresmonui Thomas J. Lane.

GUB. GREEN REKOMENDUOJA

Atrodo, kad Amerikos lietuvių atsto-
vai, kurių į San Francisco išvyko net 8
(4 iš ALM ir 4 iš ALT) negalės pacioje
konferencijoje dalyvauti, išskyrus, žino-
ma laikraštinkus.

ALT skelbia, kad „jeigu konferencij-
oje kiltų koks klausimas, liečiantis Lietu-
vą, galima tikėtis, kad jie (ALT delega-
tai) bus pakviesti išreikšti savo nuomo-
nė“.

Tai netiesa.

Savo nuomonę, arba Amerikos lietu-
vių nuomonę, kaip laiške rašoma, atstovai
galės pareikšti tik per “Public Liaison”
raštinę.

JUNGTINIŲ VALSTYBIŲ PREZIDENTAI

Praeity 25 metų bėgėje
mirė penki buvę Jungtinių
Valstybių prezidentai: War-
ren G. Harding, Woodrow
Wilson, William H. Taft, Cal-
vin Coolidge ir Franklin De-
lano Roosevelt. Trys mirė ne-
būdami prezidento pareigose,
o du — prezidento pareigose.
Prezidentui Hardingui mirus
jo vietą užėmė vicepreziden-
tas Calvin Coolidge, kaip, da-
bar Rooseveltui mirus, jo vie-
tą užėmė viceprezidentas
Harry S. Truman.

Wilsonas buvo prezidentu
praėjo pasaulinio karo metu.
Nors tame karę Jungtinėms
Valstybėms nereikėjo idėti
tiek pastangų ir pasiaukojim-
mo, kaip dabartiniame kare,
bet įvairių rūpesčių ir proble-
mų buvo užtektinai. Šios ša-
lies istorijoje Wilsonas turėjo
likti garsiu karo metu presi-
dentu. Bet taip nevyko. Ka-
rui pasibaigus, įvykusioje tai-
kos konferencijoje, jis patei-
kė savo garsiuosius 14 Punk-
tų, iš kurių gimė Tautų Lyga.
Vėliau pajaukiama, kaip Tau-
tų “Liga”.

Pokarinės sutartys nebuvo
vykdomos, kaip tikėtasi. Kas
kart kilo naujos problemos,
nauji nesusipratimai ir nepa-
sitikėjimai, kas velionio Wil-
sono siūlomas idėjas smulki-
no ir nepridavė joms reikš-
mės. Wilsonas už tai neliko

Jungtinių Valstybių istorijoje
garsiausių prezidentų tarpe.

Kiti minėti keturi presiden-
tai pareigas ėjo tokiose gve-
nimais sąlygose, kuriose jie ne-
galėjo aukščiau iškilti. Lietu-
vos ir kitų valstybių, atgavu-
sių nepriklausomybę po praei-
to karo, istorijoje liko žino-
mas Hardingas, prie kurio
Jungtinės Valstybės toms
valstyboms pripažino neprik-
lausomybę.

Dabar, prezidentui F. D.
Rooseveltui mirus, šioje ša-
lyje ir kitose pasaulio valsty-
bėse buvo didelis susijaudini-
mas. Kai kurie sakė, kad
prez. Rooseveltas asmenyje,
ne tik Jungtinės Valstybės,
bet ir visos pasaulis neteko
tinkamo vado. Kai kurių nuo-
mone, po jo mirties, rodos
kad jau neliko vilties ateities
gyvenimui. Tai yra neteisingi
ir jausmingi perdėjimai.

Velionis Rooseveltas buvo
darbštus ir rūpestingas. Jis
parodė ir didelį labdarumą,
kas jį iškelė aukščiau presi-
dento vardo. Jis tai atsiekė
garsių filosofų, socialio gve-
nimio, prekybos, pramonės ir
finansų žinovų patariamais. Jų
patarimais jis sugebėjo kiek-
vieną politinį ar labdaros žy-
gių perstatyti Jungtinių Valsty-
bių gyventojams priimtinais,
nors tie žygiai dėjo sunkias
skolų naštas ant šalies gyven-
tojų sprando. Jo asmeniniai
pasitarimai, “Trijų Didžiųjų”
konferencijose, jį padarė gar-
sia figūra. Visa tai suglaudus,
neuostabu, kad velionis pre-
zidentas, jausmingai visų pri-
simenamais.

Prezidentas Rooseveltas mi-
rė karo laimėjimo išvakarėse.
Karą baigus, sąskaitos ir at-
siskaitymai turės būti suves-
ti. Ar atsiskaitymas bus pa-
darytas Jungtinių Valstybių
gyventojų naudai ir skolos
naštos palengvinimui, ar vis-
kas žlugs, — ateitis parodys.
Jeigu atsiskaitymas bus su-
skriauda šiai šaliai, tai bus
galima daryti išvadas, kad

Tą “milžinišką” darbą puikiai galėjo
atlikti vienas asmuo, adv. A. Olis, nes jis,
atrodo, išvyko, geriausiai “apsiginklavęs”.

Be Valstybės Dept. laiško, p. Olis turė-
jo ir Illinois gubernatoriaus Green laiška,
rašytą Amerikos delegacijos nariui, sen.
Vandenbergo. Gub. Green, adv. Olį persta-
to, kaip savo draugą ir vieną iš žymiau-
sių Amerikos lietuvių, kuriam sen. Van-
denbergo prašomas, kiek galint, kooperuo-
ti.

Su tokia rekomendacija adv. Olis, vie-
nas, daugiau laimės, negu visi kiti atsto-
vai kruvoje.

SLA PREZIDENTAS IR ALT

Mūsų “atstovu” išlaidoms San Fran-
cisco konferencijoje pamokėti, dabar pra-
sidėjo didžiausias pinigų žvejojimas. Šau-
kiami masiniai mitingai, skelbiami atsi-
šaukimai, kurių vienintelis tikslas — gau-
ti pinigų.

Amerikos lietuvių patriotiškumas da-
bar sprendžiamas pagal tai, kiek pinigų
auktojama. Visuomenės pageidavimai jau
jokios reikšmės neturi.

Informacijos Centro literatūrai išda-
linti konferencijoje, ALT vadai į talką pa-
sivietė ir W. F. Laukaitis. Dabar jau ir
mūsų organizacijų problemos nesvarbios.

Niekam ne paslaptis, kad SLA nariai
šiuo metu turi daug rūpesčių. Apie SLA
padėtį niekas kitas, kaip tik pats presi-
dentas, geriausia žino. Todėl reikia galit-
tis, kad W. F. Laukaitis, į kurį SLA nari-
ai galbūt sudėję visas viltis, taip pat
pasidavė “politikierių” įtakai.

Vietoj eikvojos energiją ir laiką San
Francisco konferencijoje, Susivienijimo
prezidentas naudingesnį darbą būtų atli-
kęs, surengdamas keletą masinių mitingų
bent tūkstančiams naujų narių gauti.

Kas rūpinsis Lietuvos vadavimu ta-
da, kai ir didesnės mūsų organizacijos bus
sugriuvusios? Juk tik tokių organizacijų,
kaip SLA, dėka lietuviškumas dar tebe-
paikomas Amerikoje.

prezidento mirtis tam paken-
kė. Jeigu taikos konferencij-
je bus pamiršti prezidento
skelbiami principai, tai irgi
bus galima aiškinti, kad ne-
buvo principų autoriaus juos
apginti. Miręs prezidentas vi-
suomet bus minimas ir bus
reikšmingas visuose klausim-
uose.

Kaip po buvusio karo, taip,
neabejotinai, ir po šio karo,
pasauliniai diplomatai susirin-
kę taikos konferencijoje išsi-
sukinės kiek galėdamos karo
naštos sunkumus nuo savo pe-
čių nustumti ir didesnius poka-
rinis grobius gauti. Jeigu ir
po šio karo nebus tikamai
atsiskaityta su duosniu talki-
ninku ir nebus padėti tvirti
pamatai, ramiam ir taikiam
žmonijos gyvenimui, kaip po
praėjo karo nustumto presi-
dento Wilsono įtaka, taip po
šio karo, ateityje gali atsitik-
ti ir su velionio, prezidento
Roosevelto įtaka.

Jis yra miręs. Jo paliktus
tautų išlaisvinimo obalsius tu-
rės įvykdyti mūsų šalies val-
džia, mūsų dabartinis presi-
dentas.

Siandien yra daug visokių
pasūlymų prezidento Roose-
velto vardą jamžinti. Bet tai
dar peranksti įvykdyti. Miru-
sio žmogaus jamžinimas da-
romas tik tam tikram laikui
praėjus, kuomet pilnoje są-
skaitoje galima suvesti jo at-
liktus ir nebaigtus darbus ir
siekius.

K. J. Paulauskas

Rusai bijo
korespondentų

Amerikiečiams susitikus su
rusais prie Elbe upės Vokie-
tijoje, Amerikos karo kores-
pondentai, norėdami daugiau
žinių gauti apie tą istorišką
susisiekimą, bandė pereiti El-
be upę į rusų pusę. Rusų va-
dovybė tam pasipriešino ir
reikalavo, kad Amerikos ko-
respondentai nesiartintų prie
rusų kareivių ir apie jų padė-
tį jokių žinių neskleistų.

Šiandien ranka sunki, nuo-
taika prislėgta, mintys tirstos.
Norisi virsti žemėn visu kūnu
ir ašaromis ją aplaistyti, kad
ji tokia gera: leidžiasi būti
mindžiojama.

Pamenu vaikystės dienas.
Kasdien poteriai kalbami, už
sielas skaisstyklę kenčiančias
paaukojami, o žemė, ta pur-
vina žemė, (visų mindžioja-
ma), kaskart pabučiuojama.

Tik šiandien aš pradėjau
surasti tame gilesnę prasmę.
Mylimo žmogaus netikėta
mirtis mane taip sukrėtė, kad
aš pati viena kambarį užsi-
dariusi suneriau rankas ir,
krentant iš mano akių aša-
roms, šnibždėjau:

— Dėkoju tau, šventoji že-
mė, kad mane kilnoji. Tave
minu, vis tikėdamosi prieti
didelį, platų vieškelį, kuriame
sutiksiu viso pasaulio žmones
meiliais žvilgsniais besidal-
nančius. Aš siekiu to laiko
ne kiek nepagalvodama, kad
tai man neįmanoma.

Pro langą aš pamatau mi-
lijoną smulkių vabalėlių. Jie
tokie smulkūs ir jų tiek daug,
kad aš niekada jų negalėčiau
suskaityti. Gal tai daugiau
milijono. Aš stebiu juos ir nie-
kaip negaliu sugalvoti, iš kur
jie atsirado. Visi bėga, stu-
mia viens kitą, būriai jų kop-
pia į arti augančias pušelis,
kiti būriai šakojasi į kiemą.
Iš kur jie? Kur jie skuba?
Koks jų gyvenimo tikslas?

‘Besitastant klausimus, aš
pamatau špokų būrį nutupiant
ant jų. Aš stoviu kaip statula,
nes kaip tik pajudų, špokai
išsiskraidžioja ir grįžta tik
po gero laiko mano sustingi-
mo. Tie špokai ryja tuos ma-
žučius vabalėlius ir aš vėl iš
naujo susirūpinu, kur jie
jiems lenda. Jie ryja juos
taip skubiai, kad kartais pa-
matau pirmiau prarytus iš-
krentant iš snapų. Stebėjau
juos apie pora valandų, o kai
atsiminiau, kad namų ruošą
manęs laukia, aš nuslinkau
nuo lango.

Po darbo sugrįžusi, nebe-
mačiau nei vabalų, nei špo-
kų. Aš žinau — špokai, pasi-
sotinę, išlaktę, bet kur dingo
vabalėliai? Argi špokai būtų
juos visus suriję? Tiek daug?

Gyvenimo misterija ir to-
kiuose reiškinuose.

Zemė leidžiasi mindžioja-
ma ir žmogaus, ir gyvulio, ir
paukštelio, vabalėlio ir kir-
mėlėlio. Tik tie gyvūnai ne-
leidžia viens kitam naudotis
tokiomis pat teisėmis. Ir ka-
žin kokia baisi tragedija že-
mę ištikyti, jei visa žemės gy-
vūnija imtų kokią šimtą metų
pagyvintų talkoje. Baisu. Ze-
mė pilna parazitų.

Parazitų! Juokiuos iš sa-
ves? Ir aš parazitė. Ir tu...
Ne, nebandyk išsisukinėti.
Mes mintame viens kitu, Mes
pastebime žuvį, praryjanti kitą
žuvį, ir mes žiojames ir no-
rime prartyti kitą žmogų. Mes
žiojames, mes ryjame nors
dažnai ir užspringstame.

Et, gyvenimas. Žūt būtinė
kova dėl būvio, dėl karjeros,
dėl amžinybės laurų. O tuo
tarpu visi žinome, kad kaip
žemė leidžiasi visu mindžioja-
ma, ji visus vienokiai ir am-
žinybės duknomis apkloja.

Na, ir ko vėta tada ta vie-
nykiems neapykanta? Ko
verta vienykiems pagieža?
Aš noriu pamatyti šūkius vi-
somis pasaulio kalbomis, skaiti
nančius mas pultį žemėn ir
nuoširdžiai padėkoti, kad ji
leidžiasi žmogaus mindžioja-
ma. Ji gi galėtų priversti ir
visus mus nugarzdėti amžiny-
nybėn.

Taip, svarbiausiuosius gyve-
nimo dalykus mes gauname
dykai.

KL. JURGELIONIS

ŽMONIJOS LIKIMAS

Lietuvių tauta žus, jeigu ji nesukurs naujos civilizacijos

(Tėsinys)

Su tokiomis pretenzijomis, nėra abejonės, kad dar ilgai liesis žmonių kraujo upės. Jeigu šestame amžiuje, "pašaulinio imperatoriaus" Justiano metu tik vienoje Afrikoje buvo išžudyta 5,000,000 žmonių, tai dvidešimtame amžiuje, imperatoriaus Stalino metu, reikia laukti 100,000,000 žmonių užmušimo.

Galima sakyti, kad didžiųjų valstybių "progresui" ilgainiui — ir gal netrukus — nebus kur eiti ir kad jų militaristinės "civilizacijos" galas yra nebetolimas. Kur link žengia jų "progresas"? Niekur kitur, kaip prie dauginimo dykduonių, prie visų žmonių militarizavimo, prie visiško panaikinimo, žmogaus laisvės, prie vergijos, prie "industrijos" didinimo paverčiant žemę į dulkių tyrlaukius ir į miestų bruką, prie žmonių penėtojų ūkininkų išnaikinimo, — po ko būtinai turi sektis žmonių veislės išnykimas iš šios žemės paviršiaus. Ir ar gali ilgai gyvuoti nepasikeitęs tokia "civilizacija", kurioje viską valdo kumštis ir pinigai, kurioje "demokratija", "socializmas" ir bažnyčios garbina kumštį ir lenkiasi prieš pinigą, ir kuri priversta yra tikėti stebuklu, kad mašinos gamina duoną ir sviestą iš oro po to, kai ūkininkų klasė bus išnaikinta?

Beigi militaristų civilizacija negali baigtis ramia. Mes matome, ji eina prie savo galo didžiausių ir baisiausių militaristų pasispardymu. Tos baisenybės, kurias iki šiol matėmė, nebus paskutinės. Trečias pasaulinis karas yra neišvengiamas, o po to gali būti ir ketvirtas. Militaristų žudymo aritmetika nežino skaičių galo, ir jiems 100,000,000 užmuštų kareivių tikrai mažiau reikiama, negu 100,000,000 iššaudytų šovinių. Su tokia pat lengva širdimi, būdami mašinų garbintojai ir patys pavirtę mašinomis, per keturis didelius karus jie gali išžudyti ir 500,000,000 žmonių. Prieš savo galą, desperacijoje, su ciklotranais, kuriais jau šiandien galima sprogdinti atomus, jie gali visai žmonijai ir visiems gyvūnams į vieną minutę gyvastis atimti.

TURIME GELBĖTI LIETUVIŲ TAUTĄ

Tokiais aštriais bendrais bruožais stoja prieš mūsų akis žmonių istorijos kryptis ir vėliausieji įvykiai.

Is to mums, kaip mažųjų tautų mažiems žmonėms, turi būti aišku, kad pirmiau, negu didžiosios valstybės su savo militaristine civilizacija subyrės, jos gali visiškai išžudyti bent keletą mažųjų tautų — visų tų tautų žmones: vyrus, moteris ir vaikus.

Toks visiškas tautų išnaikinimas dar labiau yra galimas dabar, negu buvo senovėje.

Is senovės mes galime prisiminti, kad taip buvo išnaikinta vandalių valstybė Afrikoje ir visa vandalių tauta, vokiškos giminės dalis. Dar labiau mums prisimintina, kad pirmieji gotai (ne vėlesnieji gotai, visigotai ir ostrogotai) kurie, be abejo, buvo viena iš lietuviškų genčių, buvo visi išžudyti į trumpą laiką. Taip pat dingo mūsų giminaičiai jotvingiai ir galindai, kurie, kaip ir gotai, veržėsi į šiaurę sau žemės už Dunojaus upės. Šie mūsų giminaičiai turėjo susirėmimų dėl žemės ir su maskolais, bet juos galutinai išnaikino Romos ir Konstantinopolio imperatorių legionai. Hainiai, vėliau, buvo išnaikinti, ar lietuvių prūsai. Šios keturios lietuviškos gentys — gotai, jotvingiai, galindai ir prūsai — buvo gana gausios, ir jų žuvusių žmonių bendras skaičius visą laiką tur būt siekę 10,000,000.

Taip žūti šiandien gal nėra pavojaus tik toms mažutėms tautoms, kurios gyvena toli nuo didžiųjų civilizacijos, nėra su ja susijungusios ir nieko iš jos nenori. Nedaug tačiau, tokių tautelių yra likusių. Jų skaičiuje, be smagėdų, gali būti kai kurie arabai, vidurinės Afrikos negrai ir Ugninės Salos gyventojai. Betgi negalima tikrai pasakyti, kad net tokių tautelių likimas būtų užtikrintas, kai atsime nam, kad "civilizuoti" rusai beveik visiskai išnaikino mažutę aleutų tautelę Aleutų salose.

Beveik visos kitos mums žinomos mažosios tautos yra arba užnuodytos nelemtos civilizacijos, arba pasipynusios po civilizuotoms kojoms, arba jau seniai patekusios į didžiųjų žarnas. Tarp tokių mažesniųjų tautų yra ir lietuvių tauta, kuri kartu su latviais, tėra didelės lietuviškų giminių šeimynos mažutė liekana. Ją šiandien žudo ar slopina visos trys mažųjų tautų tautos, kuri kartu su latviais, tėra didelės lietuviškų giminių šeimynos mažutė liekana. Ją šiandien žudo ar slopina visos trys mažųjų tautų tautos, kuri kartu su latviais, tėra didelės lietuviškų giminių šeimynos mažutė liekana.

Nuo šios valandos mūsų jausmus ir galvojimą sukrečia viena mintis, būtent, kad mūsų tauta yra atsidūrusi ant krašto pražūtis.

Kad Lietuvos valstybė jau nužudyta ir palaidota gal amžinai, tai mes, būdami sveiko proto žmonėmis, priversti esame prisipažinti kaip įvykusių faktą. Apgaudinėti save stebuklų viltimis, kad militaristai tuojau atsuks armotas patys prieš save, yra daugiau, negu vaikiška. Taip pat daugiau, negu vaikiška yra tūpėti prieš Amerikos politikierius. Šiuo atveju Amerikos lietuviams tik vienas elgesys tinka: tuojau ir griežtai nusukti nuo tų visų politikierių, kurie daugiau ar mažiau prisidėjo prie Lietuvos vardo ištrynimo iš Europos žemėlapiu. Laižytis prieš tuos politikierius, yra mums negarbinga ir žūtinga. Jeigu ne ką kita, tai bent užuojautą mūsų tautai mes galime rasti tik tarp NEPOLITIKŲ Amerikos žmonių.

Lietuvos valstybė mirė, bet lietuvių tauta tebėra gyva. Didžiausias žmonių pavojus yra pasirengęs lietuvių tautai išnaikinti — išžudyti jos žmones, arba išmarinti juos verguvėje. Mūsų tautai atėjo baisiausia valanda. Tikrai nebėra būdų Lietuvos valstybę atsteigti nei mūsų, nei mūsų vaikų amžiuje. Bet mes dar galime rasti būdų lietuvių tautai gelbėti. Būtų kvaila rūpintis tuo, kas yra dar gyvas, bet atsidūręs pavojuje.

(Bus daugiau)

Pittsburgh, Pa., BALF apskrities rūbų rinkimo vairo darbuotojai, surinkę visų 25,000 svarų drabužių.

GAUSUS SUSIRINKIMAS CHICAGOJE

CHICAGO, ILL. — Pirmiausia reikia pabrėžti, kad Chicago lietuviai demokratai, susijungę su lietuvišiais republikonais, pradėjo gana rimtai ir teigiamai veikti Lietuvos reikalais. Abiejų organizacijų valdybos po kelis kartus konferavo. Iš tokių pasitarimų sekė pasiuntimas atstovų — Al. G. Kumskio, Dem. Lygos pirmininko ir rep. vado adv. A. Olio į Amerikos Lietuvių Misiją, Washington. D. C. Misijos darbai visiems jau žinomi. Tad apie tai rašyti čia netenka. Svarbu bus žymėti tik tai, kas, delegatams grįžus iš Washingtono, buvo ir yra veiklama.

Margučio "radijušas," porą savaitių, kas vakarą skelbė apie A. L. Misijos ruošiamą susirinkimą, kur, buvo skelbiama, kalbės, be kitų žymių asmenų net Chicago R. K. arkivyskupas Strichas. Be to, buvo skelbiama, kad A. L. Misijos atstovai pateiks raportus. Smalsuoliai ypač norėjo įsitikinti apie tą dr. Pijaus naterliotą, kaip "nėsantį ir blofu kvepiantį" dokumentalią laišką, iš Valstybės Departamento, galiojantį Clevelando Žiūrio ir Chicago Kumskj su Olio dalyvauti San Francisco konferencijoje.

Kaip skelbta, viešas susirinkimas įvyko Šv. Agnės Auditorijoje sekmadienį, bal. 22 d., nuo 5 val. popiet. Tad ir Jūsų korespondentas nuvyko į šį susirinkimą. Ir ką matė, girdėjo ir patyrė, čia aprašo.

Dar prieš nustatytą laiką didelė auditorija jau buvo pilna žmonių. Apie 10 minučių po 5 val. pakilo uždanga. Estradoje sėdėjo pora kunigų, viešo susirinkimo rengėjai, kalbėjojai ir A. L. Misijos vadai — Olis su Kumskiu, V. M. Stulpinas rimta ir sklandžiai perduota per garbakalbį kalba atidarė susirinkimą. Baigęs kalbėti perstatė Kumskj programos vedėju.

Kumskis, dar gana jaunas, gražiai išaugęs, bet gerokai intukęs, kalba apie vel. prezidentą, trumpai sumini įspūdius iš A. L. Misijos Washington — ypač pabrėžė įspūdį, kai antrą kartą vykstant į Washingtoną, išgirdo netikėtą žinią apie Rooseveltą mirti. Jis pareiškė, kad pilną raportą iš A. L. Misijos pateiks p-nia Biežienė ir adv. Olis. Kumskis energingas žmogus, tik galia, kad jo lietuviška kalba "amerikoniska".

Dariaus Girėno Postas įeina vėliau. Vėliau raudonai, baltai ir mėlynai pasipuošusios 7 merginos, Vanagaičiai vadovaujant, sugiedojo Amerikos ir Lietuvos himnus. Kun. Urba, Šv. Kaz. Akademijos seserų kapelionas sakė įvadinę malda, kurios turinys, reikia pabrėžti, buvo rimtai įspūdingas. Po įvadinės maldos kalbėjo p-nia Biežienė. Ji pateikė gana smulkų pranešimą apie A. L. Misijos atliktus darbus Washingtono. Reikia pažymėti, kad jos pranešimas padarė rimto įspūdiu susirinkusiems, kurie gausių rankų

plojimu jai dėkojo. Ypač mieliausia reikia pabrėžti, kad Chicago lietuviai demokratai, susijungę su lietuvišiais republikonais, pradėjo gana rimtai ir teigiamai veikti Lietuvos reikalais. Abiejų organizacijų valdybos po kelis kartus konferavo. Iš tokių pasitarimų sekė pasiuntimas atstovų — Al. G. Kumskio, Dem. Lygos pirmininko ir rep. vado adv. A. Olio į Amerikos Lietuvių Misiją, Washington. D. C. Misijos darbai visiems jau žinomi. Tad apie tai rašyti čia netenka. Svarbu bus žymėti tik tai, kas, delegatams grįžus iš Washingtono, buvo ir yra veiklama.

Kalbėjo kun. Briškā. Jis kalbėjo kaip tikras patriotas. Jis gana jautriai gynė ne tik Lietuvos, bet ir visų mažųjų tautų teises. Po jo kalbos vėl dainavo Vanagaičio vedamas 7 merginų choras — sudainavo apie keturias lietuviškas daineles, kurios darė maloniam įspūdžiui publikai, ypač išėjo puikiai Už giružės teka tūpė.

Svarbiausias kalbėtojas buvo adv. A. Olis. Jis vaizdžiai, rimtai ir įspūdingai aiškino A. L. Misijos darbus Washingtono. Olis faktais įrodė, jogei A. L. Misija savo pastangomis atliko tokius darbus, kurių ALT nors gerai norais, vis dėlto nesugebėjo atlikti. Nagi prieita ir prie paties įdomiausio dalyko — Valstybės Dept. laiško. Tai buvo "fotostas" laiško, kuriame įvardinami trys A. L. Misijos atstovai — Žiūris iš Clevelando, Kumskis ir adv. Olis iš Chicago, su tam tikra teise dalyvauti San Francisco konferencijoje. Laišką rašytas ant Valstybės Dept. laiškas formos ir, pabrėžiu, ne "circularas" kaip tai dr. Pijus ir kiti "trikomo" redaktoriai savo laikraščiuose skelbė.

Baigęs laišką skaityti, adv. Olis sakė: "Matote, kad viskas taip, kaip mes iš Washingtono pranešėme ir kaip jums Margutis per radio skelbė. O betgi mus vadina bloferiais". Gausių rankų plojimas ir daug balsų iš publikos "Grigaitis apsimelavo..."

Baigdamas kalbėti, adv. Olis kreipėsi į Liet. konsulą Daužvardį, sakydamas: "Tamsta kur galite palūdyti, kad šis fotostatas yra autentiškas". Gausių rankų plojimu susirinkimas pritarė ir dėkojo adv. Oliui už jo įdomiai ir įspūdingai pasakytą kalbą. Rimtai, jautriai ir įspūdingai kalbėjo kons. Daužvardis. Jis, dėl dokumento autentiškumo, taip pareiškė: "Kiekvienas dokumentas pats už save kalba. Jo autentiškumą aš negaliu nei padidinti, nei sumažinti. Konsulas, savo kalboje, pabrėžė, kad visi, kurie tik dirba Lietuvai ir šiuo ar tuo prisideda — visi yra Lietuvai brangūs. Jis pripažino, kad ALT ir A. L. Misija, jei negali bendrai veikti, tai abidvi organizacijos bent turėtų stengtis viena kitai nekenkti. Gausus susirinkimas, sutikdamas su kons. Daužvardžio mintimi, jam gausiai pritarė rankų plojimu.

Pagaliau dr. Biežis, padaręs kalbų ir pranešimų išvadą, klausė publikos, ar ji sutinka, kad pagal Valst. Dept.

KAS TAS WELCOME WAGON?

Kolonijališkose dienose pionieriai vakaruose siuntė vagonus su maistu ir vandeniu, atvykusiems kareiviams iš rytų. Įspūtioti šia tradicija, moderninė organizacija, pavadinata Welcome Wagon, bando atgaivinti šią geros valios dvasią mūsų miestuose.

Praeitais metais dvylika šimtų Welcome Wagons šeiminių padarė net 300,000 vizitų naujai atvykusiems šeimoms arba naujai ištekėjusioms ir motinoms naujai gimusių kūdikių net į 600 miestų. Thomas W. Briggs, Welcome Wagon prezidentas ketina panašią organizaciją įvesti Pietų Amerikoje, kai karas baigsis.

Kada šeima atvyksta į svetimą miestą, Welcome Wagon šeiminiškė ateina į namus su pintine dovanų. Ši šeiminiškė kartais pagamina valgį, arba padeda sutvarkyti namus ir t. t. Ji padeda įvesti telefoną, elektrą, pasamdo tarnaitę, užregistruoja vaikus mokykloje. Šeiminiškė duoda patarimų apie bažnyčią, klubus, visas miesto įstaigas ir t. t. Pataria kokias krautuves lanžyti, ypač tas, kurios remia šią Welcome Wagon projektą.

Welcome Wagon yra komercinis sėkmingas projektas. Vietiniai krautuvinkai randa, kad, samdydami tas šeiminkes ir remdami tai darba, tik pagerina savo biznį ir užsielpo žmonių gerą valią. Kiekvienas krautuvinkas duoda dovaną pirmam Welcome Wagon vizitui.

Geros valios pintinės naujai atvykusioms šeimoms, paprastai, turi pieno, duonos ir kito labai reikalingo maisto, vietinį laikraštį, gėlių ir kortelių, su kurioms gali gauti dovanų neūjus į vietines krautuves. Pavyzdyn, ji gali eiti į filmas nemokamai pirmą kartą.

Bet gražiausia ir gal naudingiausia pintinė yra naujai gimusiems kūdikiui su visokiais, naudingais daiktais. Motinai įteikiama gražių gėlių. Visi yra geri biznio investimentai. Kiekviename mieste, kur šie Welcome Wagon įsteigti, visi krautuvinkai nori prisidėti.

laiško, tie trys asmenys — Žiūris iš Clevelando, Kumskis ir Olis iš Chicago vyktų į San Francisco konferenciją. Publika entuziastiškai pritarė ir tai vienbalsiai.

Dr. Biežis paprašė aukų šiam reikalui. Pats pirmiausia paaukojo šimtą dolerių. Aukos gausiai plaukė, bet kiek viso surinkta, Jūsų korespondentui dar neteko sužinoti.

Dar buvo rodomos filmos iš Lietuvos ir iš karo eigos Pacificke. Su tuo šis gausus susirinkimas baigėsi.

Kodėl teisėjas Žuris, mēras Kelly, o ypač kodėl R. K. Chicago arkivyskupas nedalyvavo šiame susirinkime? Ir kodėl čia "trikomo" valdomi trys laikraščiai, kurie visi deklamuojasi esą demokratai; gina laisvę žodžio ir spaudos, bet savo laikraščiuose duoda vietos tik tiems, kurie juos giria, o tiems, kurie norėtų savo mintis, "nuomone," arba kad ir iš esmės pasisakyti, griežtos cenzūros užtvara neleidžia?

Idomūs klausimai, į kuriuos, Jūsų korespondentas pasistengs sekančiais rašiniais atsakyti.

— J. K-tas.

Biznis yra pusiau viešo pagrindo ir beveik kiekviename mieste šeiminiškės atsineša oficialų pasveikinimo laišką iš vietinio valdininko. Yra tiek daug karo darbininkų kurie kraustosi iš vienos vietos į kitą, vietiniai pareigūnai mano, kad šis tikrai svarbus darbas.

Neseniai viena valdiška įstaiga buvo perkelta iš vienos vietos į kitą, toje įstaigoje dirbo virš du šimtai šeimų. Persikėlimas įvyko kaip tik prieš Kalėdas. Vietinė šeiminiškė aplaukė mērą, Vaizbos Butą ir vietinius krautuvinkus ir, su visų pagalba, ji surengė Kalėdų festivalą. Festivalas buvo vaikams, per Naujus Metus buvo surengta susipažindinimo vakarėlis augusiems. Tikrai linksmi visi praleido šventes.

Šis projektas buvo įsteigtas prieš 16 metų. Jo autorius — Welcome Wagon dabar operuoja net 49 Kanados miestuose.

Welcome Wagon centras yra New Yorke.

KRUGELIO DEGTINĖS KRAUTUVĖ
GREEN ir JOHN STREET KAMPAS
Waterbury, Conn.
Mes turime įvairiausių rūšių vyno, alaus ir degtinės. Priimanoms kainos.
Tel. 3-9658

Boston Realty Trust
INSURANCE SERVICE veda
adv. Joseph B. Gailius
317 E St. (Broadway kamp.)
South Boston, Mass.
Tel.: SOU 2732

Michael M. Devenis
LIETUVIS GYDYTOJAS
Brown Building
Exchange Place,
WATERBURY, CONN.
Prėmimo valandos: nuo 2 iki 4 v. p.p. ir nuo 6 iki 8 v. Telefonai:
ofiso 3-3888, namų 3-1554

PAUL'S RESTAURANT
Alus, vynas, įvairios rūšies degtinė ir sveikas maistas

Paul Višniauskas
31 SPRING STREET, NEW BRITAIN, CONN.
Tel.: 8774.

JOHN V. BALTRUKONIS
INSURANCE & REAL ESTATE
NOTARY PUBLIC
TEISINGAS, SAŽINGAS IR RIMTAS PATARNAVIMAS SAVO TAUTIECIAMS
51 FOREST ST., KEARNY, N. J.
Tel.: Kearny 2-3237.

WILLIAM PASCHALL
718 Callowhill Street,
PHILADELPHIA 23, PA.
Vienas iš didžiausių mėsos sandėlių Philadelphijoje.
Mes pristatome mėšų ligoninėms, restoranams ir kitoms vietoms.
Telefonai:
Main 7626 Lom. 0677
" 7458 " 2293

WOODLAND CAFE
B. J. TRIBULAS, sav.
Tai didžiausia ir gražiausia pasišmonėjimo vieta vakarinėje miesto dalyje.
63rd St. at Woodland Ave.
Philadelphia, Pa.
Tel.: SARatoga 9656
WEST 2217

ANTHONY WASKES
RESTORANAS
Įvairios rūšies valgiai ir gėrimai
3904 FRANKFORD AVE., PHILADELPHIA, PA.
Tel.: DEL 5220

EDWARD MILAKINS
PHILA. GASKET MFG. CO.
Gaskets, Washers, Metal Stampings.
F and Atlantic Streets,
PHILADELPHIA, PA.
Telefonai:
Bell, REGent 0228
Keystone, EAST 9009

ANTHONY MARTIN
RESTORANAS IR BARAS
Gera vieta, geri gėrimai ir geri valgiai
3759 N. 7-th Street,
PHILADELPHIA, PA.
Tel.: RAD. 8966

JOHN LUKAS
LIETUVIŠKA UZEIGA
543 N. 12th Street,
Philadelphia 23, Pa

Lietuvių Naujienos
Mėnesinis žurnalas \$1.00 met.
332 North 6th Street,
PHILADELPHIA, PA.

STANLEY TOLIUS
158 N. Main Street,
UNION CITY, CONN.
Tel.: Naugatuck 4864

MAYNE REID RAITELIS BE GALVOS

ROMANAS

(Tęsinys)

Troboš vidaus sienos buvo apkabintos įvairios spalvos kailiais. Tokiais pat kailiais buvo paklota ir keleviška lova. Šalia lovos stovėjo stalas ir lentynėlė su knygomis, ant stalo atskleisti laikraščiai, ant sienos kabas guminis apsiaustas, medžioklinis šautuvas, ragas ir švilpukas, galėtum pamanyti, kad čia laukinio žmogaus namas.

Šią valandą troboje buvo dvj gyvos būtybės: rudaplaukis irlandietis Felimas, ir Geraldas, ir šuo. Felimas buvo apsilvilkęs šilkinu, jau nublukusiu švarku, irlandiškais batais, raudona juosta ir didėle plačia krysbybe. Kaip tik šią valandą jis atsuko į šunį ir tarė:

Klausyk, mielas Tara. Aš manau, kad tu labai mielai grįžti į namus, ir daug seną pilį. Ten tau buvo daug geriau. Taip sublogai, kad jau žymu kiekvienas tavo šonkaulis. Tik vienas Dievas težino, kada mūsų ponui ateis noras grįžti į tėviškę. Bet nelūsk, Tara. Mudvių ponas greitu laiku turi vykti į savo kolonijas, ir mudu paims drauge. Bent tu pasidžiaukim. Jau trys mėnesiai, kai nėsu buvęs tvirtovėje, o gal ten susitikičiau ir su kai kuriais pažįstamais irlandijos keleviais. Jie būtinai pavaišins tave klūtių. Kaip manai, Tara?

Suva tyliai sucypė, tartum išreikšdamas savo sutikimą. — Kaip būtų gera pavilginti gerklę, — tarė vėl Felimas, godžiai žiūrėdamas į stovintį kampe indą su degtine, — bet butelis beveik tuščias, o nedera lįsti prie svetimos degtinės be leidimo. Teisybė, Tara?

Šuo vėl pakėlė galvą ir sucypė. — Tau rodos, kad čia nebūtų nieko blogo, Tara? Na, kaip galima? Oi, negundyk manęs, senas vagie, nes nieku būdu svetimos degtinės nė lipkas neimsiu. Žiūrėk, aš tik atkimsiu bonką ir paushtysiu. Ponas nė nežinos, o kad ir sužinos, tai ant manęs neapsyks.

Irlandietis atsitojo ir prisėlio prie bonkos. Ištraukė kamštį, pažvelgė į duris, pasisklausė, ar kas neatėina, ir emė uostyti. Bet, neatsivėlgiant į tvirtą pasidėjimą, degtinės kvapas taip jį paviliojo, jog tiesiog sunku pasakyti, kada bonka prilipo Felimui prie lūpų ir jį burną riedėjo keletas gerų gurkšnių. Gerai pasivaishęs gundomuoju skystimėliu, irlandietis greit bonką užkims, pastatė ją į vietą ir sugrįžo pas šunį.

— Tai tu, senas vagie, prigauni mane, — tarė jis šuniui. — Bet niekis. Ponas nepastebės. Be to, netrukus keliausim į tvirtovę, tad bus daugiau. Tik nesuprantu, kodėl jis atideda kelionę. Sako, važiuosias tik tada, kai pagaus margą mustangą. Kad bent greičiau jam pasisektų, nes galim čia džiūti iki teismo dienos... Kažkas ateina.

Šuo sulijo. Kažkas pabeldė į duris ir susuko.

— Felimai, Felimai!

— Tai šeimininkas, — mur-

mėjo tarnas ir pakilęs nuėjo atidaryti duris.

MARGAS MUSTANGAS

Felimas neapsiriko. — tai sugrįžo mustangų gaudytojas. Morisas Geraldas. Jis pats ir juoko žirgas buvo juodi nuo dulkių ir pelenų. Vedėsi su savim dykumose sugautą mustangą. Buvo tat nepaprasto gražumo kumelė, plačia krūtine ir plonomis grabiomis kojomis, gražaus plauko, tamšiai rusvos varšos, šlakuota, juodomis ir baltomis dėmėmis, kaip jaguaras.

Geraldas jau tris kartus buvo išėjęs josios medžioti, bet vis veltui, ir tik dabar jam pasisekė pagauti tas puikus gyvulys ant Alamos upės kranto. Sugrįžo namo patenkintas ir linksmas.

Irlandijos arklų žinovas Felimas negalėjo atsigėrėti pagautuoju mustangu, ir jį begirdamas pritrūko žodžių. Nutarta nakčiai nestatyti kumelės į pašiūrę su visais arkliais, bet priristi jį prie medžio paliai trobą. Morisas išpejo tarną, kad kumelė dar nėra prijuokinta joti ir kad jis manas tat daryti sugrįžęs iš tvirtovės, poilsio metu. Tarnas nedrąsiai paklausė:

— Kada ponas josi į tvirtovę?

— Rytoj. Išjosime aštant, lig vakaro prijosime.

— Labai džiaugiuos, kad pagaliau sugrįšime. Žinoma, man vis tiek, bet tat reikalinga jums, ponas Morisa. Degtinė beveik jau baigiasi, nežinau, ar dar yra butely kokia pora gurkšnių.

— Nesirūpink, Felimai, — atsakė Morisas, nusišypsodamas. — Degtinės užteks dar šiai dienai, o gal ir rytojau kelionė. Pirmiausia prižiškime kumelę, o apie degtinės išteklių pakalbėsime paskiau.

Geraldas nusijuokė ir nusėko nuo žirgo. Kumelė nuvedė į pavėnį ir pririso prie medžio. Nuvargęs Geraldas džiaugėsi gavęs patogią išsitiesti lovoje, paklotoje arklų odomis, ir mėgino užmigti. Niekas nežinojo, kam jam reikalingas margasis mustangas, kurį buvo medžiojęs istisas tris dienas.

Nepaisant didoko nuovargio, Geraldas negalėjo užmigti, kažki kokia mintis nedavė jam ramumo. Jeigu ne šiandieninis laimikis, būtų reikėję manyti, kad noras pagauti mustangą jį taip jaudina. Dabar gi ir margasis mustangas jau prie medžio kumieni prižištas, ir vis Morisas negali nurimti.

Felimas, ūgokai kentęs, galop nusprendė pono neramumo priežastį patirti.

— Motina švenčiausioji, kas jums yra, ponas Morisa? Rodos labai pavargęs, o negaliti akių sumerkiti ir esat keistai nusiteikęs. Bene būtų kokią meksikietę pamilę? Nors, tiesa, Geraldų giminė prie to nėra linkusi!

— Nieko, seni! Tau tik taip atrodo.

— Ne, ne, aš labai aiškiai matau, jog tamta dažnai užmiršti, o užsimiršęs klieidi kaip sapnuodamas ir nuolat ištari kažki kieno gražų vardą... Rodos, Luizė...

(Bus daugiau)

DANDIERINAS RAŠO

MISIJOS "SEPTYNI GRIEKAI DIDIEJI"

Ta Misija Washington, vis tik, sukėlė daug skandalo lietuvių politikieriuose. Vieni smarkiai šoko juodinti Misijos darbus, kiti taip sau, o dar kiti, kurie galėjo sau pasidaryti politinio kapitalo ir pražiopsojo, gatavi nusikramtyti ne tik pirštų galus, bet ir visus galus.

Viskas būtų buvę gerai, tik kai kurie viską pradėjo per daug smarkiai prie širdies imti. Pavyzdžiui Lie. Žinios dėl Misijos darbu labai galy, išplūdo, išsikilo ir supyko griežtai pareiškė, kad visiems Misijos darbams turėjo vadovauti "demokratiškosios" lietuvių grupės, dargi su savo vėliava. Gerai pasakytą. Tik mums parūpo, kur randasi tos "demokratiškosios" grupės? Ar tai būtų tos, kurioms vadovauja Liet. Žinios? Nekurie tvirtina, kad šiais laikais "demokratiškiausią" grupę yra raudonieji! Kažin ar teisybė?

Didžiausia aktualija, kuri mums nemiga įvarė, tai tie Misijos "Septyni Griekai Didieji." Tos baisenybės, tok tek susidarė paskaitus Liet. Žinias. Visą lengvai praleistumėm jeigu tai būtų, sakykim, — koks paprastas griekelis, kaip pav. — sunadvo-kautaudamas už gabumus pakliūtum į belangę, ar su dolerius koki gėsešta atliktum... Bet čia, gerbiameji, visai ne tame klausimas. Čia vadinasi, principo klausimas ir nusileist negalima. Čia aiškiai papildyti griekai didieji ir išrisino nūr. Čia būtinai reikia tuos "griekus" išvardinti:

1. Kam tautininkai važiavo į Washington su Misija, Lietuvai užtariamo iškot.

2. Kam kongresmonai ir senatoriai susidėjo su "nemokšom" Olu, Kumskiu ir Co. ir pasidarė Lietuvos draugais.

3. Kam lietuvių karių motinos važiavo Lietuvai užtariamo prašyt.

4. Kam įteiktos peticijos prezidentui.

5. Kam permažai lietuvių dalyvavo (tik 2%, pasak Lie. Žinių).

6. Kam permažai pinigų surinko. Tik 6000.

7. Kam Ollis su Kumskiu užsėmė važiuoti į San Francisco.

Tai vis tik, aš jums sakysiu, akiplēšos tie tautininkai. Ejo, važiavo, darė planavimą ir Liet. Žinių nesiklausė.

"PIKTŲ NORŲ ŽMONIŲ PASTANGOS"

K. S. Karpis praneša, kad tarybininkai susirinkimuose geria degtinę ir už tai juos smarkiai bura. Gvolut šaukia ir sako, — girdi negerai Runcė tokiais pranešimais, kaip bematant, susidomėjo ir pareiškė: "Karpiaus pranešimu, tikrai žinau, kad geriami "stiprūs spiritai". Taigi, dabar turu žinot ir kas ką valgo ir kodėl? Ar turi žmoną ir kodėl? Ar turi vaikų ir kodėl, ir t. t. Dabar Runcė bėgioja ir informacijų ieško.

Bet mums rodosi, kad visai ne ten "šuniukas pakastas". Mat Clevelande degtinė racionuojama, o Chicagoje ne. Tai čia, tarp kita ko, visai ne "piktų norų žmonių pastangos," bet informacijos dėlei.

Runcė pasakoja, kad ir pas mus buvo, labai svarbus susirinkimas, kuriame dalyvavo šlaunos asabos. Ten irgi buvo "stipresnių spiritų" išstūpinta. Vienas iš jų tais "stipriais spiritais" pasistiprinęs, atsigulė ant labai gražios šilkaus išklotos, lovos. Būbūt jam pasidarė bloga ant širdies, ar tai nuo "spiritų," ar nuo ko kito, nes pradėjo smarkiai sirgti. Apvarė viską: ir šilkinę užklodę ir divonus ir save.

P. S. Paskui pasveiko, bet posėdžiat negrįžo. Kai kuriuose politiniuose sluogsnuose apie tai kalbama ir dabar, bet mums rodosi, kad tai vis "piktų norų žmonių pastangos."

Dandierinas.

ISLINDO, KAIP YLA IŠ MAIŠO

Lietuviai bendrai žinomi, kaip sąžiningi, teisingi, nuosirdūs ir ištikimi žmonės. Todėl atrodo keista kuomet atsiranda lietuvis nuo nors nusikaltes.

Tiesa, iš pradžių baurėjome lietuvių bolševikų elgesiu prieš savo gimtąjį kraštą. Bet kaip kiekvienoj tautoj, taip ir lietuvių, atmatų randasi. Lietuviai bolševikai yra tautos atmatos, susidedančios iš didkaudonių, lengvo pragyvenimo beieskančių bemokslų gaivalų, kurių praktiku ir cen-tais, pirmesnieji minta. Todėl su tuo gaivalu skaitytis neapsimoka, bet elgtis taip kaip privaloma atsinešti j bile koj-kij atmata.

Nelaimėje, be minėtų gaivalų, kartais, "kaip yla iš maišo" išlenda pavienio lietuvių elgesys, kuris niekam garbės nedaro. Tokius įvykius praleisti nereikia, bet reaguoti laisškais, per spaudą ir žodžiu.

Žurnale Woman's Day, bal, mėn, laidoje 12 pusk. tilpo straipsnelis po kuriuo pasirašo tulas Arėjas Vitkauskas. Be rašinio, dar tilpo mažas paveikslas, kuriame matosi sena moterėlė ir apšepęs vyrukas. Po paveikslu parašyta "Mr. Vitkauskas and Mrs. Katkevičienė, are both American-Lithuanian writers"

Savo rašte "Arėjas" kalba apie medalius, dekoracijas, apie ką jis, matyt, nė mažiausio supratimo neturi. Bando paniektinti buvusį Lietuvos prezidentą Smetoną ir visus tuos Lietuvos laisvės kovotojus, kuriems Lietuvos vyriausybė pripažino nuopelnus ir garbingai apdovanojo.

Peikdamas Lietuvos vadų "nedemokratiškumą," jis skubina pasisakyti, kad jis labai mylįs jį pasirinktą kraštą, etc. Mylėti šį kraštą, tai kiekvieno čia gyvenančio pareiga. Kitaip nusiteikę privalo kitur kraustytis!

Be to, reikiant simpatiją nėra reikalo savo tėvų kraštą niekinti, jos vadus (dar net mirusius) šmeižti. Nejaugi nematoma, kad tokios "simpatijos" pareiškimas yra abejotinas, kuomet savo lizdas teršiamas?

Jei žmogus taip elgiasi, per žioplumą, tai dar kartais, būtų dovanotina. Bet kuomet žmogus turintis pretenzijų į rasytojus, taip padaro, tai jo elgesys nepateisinamas.

Minėta žurnalą leidžia Stores Publishing Co., New Yorke ir pardavinėja po du centus.

J. Baltis

BALF RŪBŲ SANDĖLIO SIMBOLIS, PRIMENANTIS LIETUVĄ.

HAYMEYER 3-0259
RALPH KRUCH
FOTOGRAFAS
65-23 GRAND AVENUE
MASPETH, N. Y.

ALLIANCE HALL
Restauranas ir Baras
Viena iš puikiausių lietuviškų svetainių
Tinkama vieta visokioms pramogoms.
Kasdien muzika ir šokiai.
ALLIANCE HALL
K. BUIVIDAS, sav.
197 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.
Tel.: EVergreen 4-6344

J. VAITULIONIS
PIRMAS LIETUVIS
Chiropraktas Gydytojas
307 GRAND STREET,
BROOKLYN, N. Y.
Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vak.
Šventadieniai susitarus

LIETUVIŠKA ALUDĖ
KARSTI UZKANDŽIAI
KASDIEN
Patogi vieta užėjimui su MOTERIMIS
Alus. — Didelis pasirinkimas visokių gerimų
Juozapas Zeidat
411 GRAND STREET
BROOKLYN, N. Y.

NATIONAL BAKING CO.

DŪDOS DUONA
Duona, duona kasdieninė, Ar kvietinė ar ruginė... Jei bandysit būt be duonos, Būsi silpnas kaip aguona. Todėl pirkdamas vištytę, Nepamirški ir duonytę. Jai ant stalo pirma vieta, Ji maitina visą svietę.
12 Ashmont Avenue, Worcester, Mass.

PHILIP BENDER
AVALINĖS KRAUTUVĖ
Isteigta 1882 m.
Mūsų batų kokybė jau seniai yra žinoma lietuviams
DIZIAUSIAS PASIRINKIMAS VISIEMS SEIMOS NARIAMS
245-247 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.
Telefonas: EV. 7-2043

BROOKLYNO LIETUVIAI GYDYTOJAI
VALANDOS
8-10 ryte
1-2 popiet
6-8 vakare
Šventadieniai susitarus
Tel. Evergreen 6-9229
DR. JOHN WALUK
161 No. 0th Street
DR. BLADAS K. VENCIUS
499 Grand Street
(Dantų Gydytojas)
DR. A. PETRIKA
221 So. 4th Street
(DANTŲ GYDYTOJAS)
VALANDOS:
9-12 ryte
2-9 vakare
Penktadieniai uždaryta
Tel.: ofiso STagg 2-0706
Namų—Jamaica 6-3834
VALANDOS:
9-12 ryte
1-8 vakare
Penktadieniai uždaryta
Tel. EVergreen 7-6868

CHRONISKOS LIGOS
Odos ligos, silpni nervai, hemoroidai ir kitos didžiosios žarnos (rectal) ligos, inkstų, pūslės, vidurių netvarka, chroniškos votys, viduriuose, nugaros skaudėjimai, bendras susilpimas ir reumatizmas, X-ray, kraujo išslapumo ištyrimas užtikrina tikrą ligos nustatymą ir atitinkamą gydymą. Duodami įsvirkštimai kada reikalingi. VYRAI ir MOTERYS gydomi moderniškoms priemonėmis, greitam palengvinimui.
Visokios chroniškos ligos gydomos moksliskai
— Nebrangiai —
MEDIKALE EGZAMINACIJA \$2.00
DR. L. ZINS (Isteigta per 28 metus)
110 East 16th St., N. Y. arti Union Square
Valandos: 9 v. ryto iki 7 vak. Sekmad. 9 v. ryto iki 2 pp

COMPLIMENTS OF
SCHOLES BAKING, Inc.
V. LUKAS, Prop.

LIETUVIŠKA DUONA — Geriausia duona
532 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
Tel. EVergreen 4-8802
Mūsų duona pristatoma ir į kitus miestus. Mūsų keptaklyje galite gauti vestuvių, krikštynų, gimtadienių ir kitokių ikkilmiu dvraų

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI
JUOZAS GARŠVA
231 Bedford Avenue, Brooklyn, N. Y.
KOPLYČIA LAIDOTUVEMS
Telefonas, EVergreen 8-9770

MATTHEW P. BALLAS
(BIELIAUSKAS)
660 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
Notary Public Tel.: STagg 2-5043

STEPHEN AROMISKIS
(ARMAKAUSKAS)
423 Metropolitan Avenue, Brooklyn, N. Y.
Tel. EVergreen 7-4335 Kopyčia Laidotuvėms

Estate of A. J. VALANTIEJUS
V. R. VALANTIEJUS, Mgr.
GENERAL INSURANCE AGENT
54-41 — 72nd Street, Maspeth, L. I., N. Y.
Notary Public Tel., Newton 9-4464

F. W. SHALINS
(SALINSKAS)
LAISNIUOTAS GRABORIUS
84-02 Jamaica Avenue, Woodhaven, N. Y.
Tel. Virginia 7-4499 Kopyčia Laidotuvėms

RODZEVICZ FUNERAL HOME
P. RADZEVICZIUS, Direktorius
Telefonas, STagg 2-4409
402 Metropolitan Avenue, Brooklyn, N. Y.
Visi šie laidotuvių direktoriai išnuomoja automobilius įvairiems reikalams

JULIUS PAKNIS
REAL ESTATE & INSURANCE
Sąžiningas ir skubus patarnavimas visais namų pirkimo, pardavimo ir paskolų reikalais.
133 SEELEY AVE., ARLINGTON, N. J.
Tel.: Kearny 2-3249.

TIESA APIE BALF RŪBUS

Pora bolševikų laikračių paskelbė būk Bendrasis Amerikos Lietuvių Fondas surinkęs 750,000 svarų rūbų, o išsiuntęs tikrai labai mažutę jų dalį. Šią naują išmislą komunistai nemažai garsina savo spaudoje ir susirinkimuose ir net ragina savuosius aukštesnės Amerikos įstaigoms pranešti: tegu visi mato kaip dirba 'BALF', visų demokratiščių lietuvių įstaiga.

Kam rūpi tikra tiesa apie Fondo veiklą — tai gali gauti žinių jo centriname ofise. Šia proga visuomenei pranešame, kad BALF iki kovo 31 d. savo sandėlyje surinko tik 255,000 svarų rūbų. Į šį skaičių taipgi įeina arti 10 tūkstančių dėvėtų batų.

Is surinktų kiekį į Lietuvą išsiūta 80,000 svarų rūbų, tame skaičiuje 2,000 batų. Prancūzijos atsidūrusiems lietuviams išsiūta apie 20,000 svarų per American Relief for France. Taipgi 20,000 svarų paskirta Italijai, kur randama vis daugiau lietuvių. Ypač daug jų esama atvaduofoje šiaurinėje Italijoje. Siuntiniai Italijon eina per American Relief for Italy. Bet abiejose šalyse rūbų dalinime dalyvaus ir vietiniai lietuvių komitetai.

Balandžio 30 d. BALF sandėlyje liko 135,000 svarų rūbų ir jie yra supakuoti taip pavaldingai ir saugiai, kad jiems negresia joks pavojus sugesti per penkeris metus. Sandėlyje jie ilgai nepasiliks; bus palaukta žinių apie labiausiai nukentėjusias lietuvių grupes, kur rūbai skubiai reikalingi. Taipgi teks prisiderinti prie labai apribotų transporto galimybių ir gauti atitinkamų valdžios įstaigų leidimus rūbų eksportui.

Dėl rūbų pagedimo visuomenėje neturėtų kilti joks nepasitikėjimas, nes ekspertai tvirtina, kad New York'e nėra nei vieno sandėlio saugiau ir tvarkingiau paruošiančio drabužius.

United Lithuanian Relief Fund

Parvėžė buvusius belaisvius

Balandžio 28 d. į New York'ą atplaukė laivas su 2,000 buvusių Amerikos kareivių belaisvių Vokietijoje. Daugeis jų užsikrėtę ligomis ir nusilpnėję dėl maisto stokos. Jie pasakoją apie baisų gyvenimą kurį reikėjo pergyventi. Pusrūgimams gaudavę tik puoduką juodos kavos, pietums ir vakarienei pusę litro bulvių sriubos ir buktutę duonos 8 vyrams. Sekmadieniais ir ketvirtadieniais belaisviai valgydavo arklienes. Jie pasakoja apie vokiečių žiaurumus kaip psuonogiai išrengti turėdavo stovėti šaltame ore. Vokiečiai kumštėmis mušdavo jų veidus ir kojoms spardydavo jų kūnus. Į stovyklas juos gabendavo prikimtuose vagonuose. Jeigu pakelyje paprašydavo vandens, tai vokiečiai sarkastiškai nusijuokdavo.

Tubelienės paskaita Tautininkų Klube

J. Tubelienė

Balandžio 29 d., Tautininkų Klubo kambaryuose, įvyko J. Tubelienės paskaita dabarties politinių klausimų. Paskaitai paskaitos susirinko gausus būrys vyrų ir moterų, tarp kurių buvo matyti Spurgai iš Port' Jefferson, L. I., J. Baltus, P. Pusnikas, F. Venys ir daug kitų. Paskaita buvo rūpestingai paruošta, aiškiai ir visiem suprantamai atpasakota, kaip dabar atrodo pasauliniai reikalai. Susirinkimui vadovavo Tautininkų Klubo paskaitų rengimo komisija, kurioje yra K. Leševičius, K. Kraučūnas ir J. Sagys.

Gastroliuoja

V. Benderis

Dainininkas V. Bendorius šiuo metu yra Pacifike, kur jis gastroliuoja su Oklahoma teatru. V. Bendorius yra lankęsis Lietuvoje, kur jis savo laiku gavo stipendiją muziką studijuoti.

Mirė

Gegužės 1 d. savo namuose, 58-47 Rresh Pond Rd., Maspeth, mirė Liudvikas Robes Riauba, išgyvenęs Amerikoje 45 metus. Velionis paliko žmoną Marijoną, dukteris — Helen Stankowski, Agnes Schendorf, sūnų Leo ir šešis anūkus. Palaidotas geg. 4 d. šv. Jono kapuose, Middlevil-lage, N. Y.

Balandžio 30 d. mirė Jonas Kartavičius, 49 m. amžiaus. Velionis gyveno 285 Linden St., Brooklyn, N. Y. Palaidotas geg. 4 d. armijos veteranų kapuose, Pinelawn, L. I. Velionis paliko žmoną Adelę. Laidojo Aromskis.

Sėkmingas J. Stuko koncertas Newark

Newarke seniai buvo toks geras koncertas, kurį balandžio 22 d. surengė Lietuvių Radijo vedėjas, J. J. Stukas su Rūtos chor.

Galima sakyti, kad tai buvo ne tik koncertas, bet ir didelis pasireiškimas lietuvių vieningumo, kovoje už Lietuvos laisvę!

Po dainų, pertraukos metu, pakviesti svečiai pasakė patrijotingas kalbas. Pirmutinis kalbėtojas, J. J. Stukas, radijo ir koncerto vedėjas ir rengėjas, džiaugėsi gražiu ir harmoningu lietuvių vieningumu, kas jam pridoda daug ūpo veikti lietuviybės naudai.

Senas New Jersey lietuvių veikėjas ir veteranas, Simas Gudas, ir šį kartą pasventė savo energiją, pasakydamas gerą patrijotingą kalbą, kuri jaudino publiką.

J. V. Valickas, kalbėjo dviem atvejais. Pirmiausiai jis papasakojo lietuviškos dainos reikšmę lietuvių tautai ir kaip daina padėjo išlaikyti lietuviškumą ir žadino lietuvių. J. V. Valickasdausdip

Antroje kalboje J. Valickas kalbėjo bendrai apie lietuvių judėjimą Amerikoje. Jis pakartojo V. M. Klausučio pranešimą apie vieną lietuvių kunigą Waterbury, Conn., kurio nuomone lietuvių padarė klaidą susidėdami su Grigaičiu, Kunigo pagėidavimas yra, kad katalikai bendrai veikty su tautiškomis organizacijomis. Šiam pranešimui, aploidimentams nebuvo galo. J. V. Valickas kalbėjo ir apie Lietuvių Misiiją Washington'e ir jos laimėjimus. J. V. Valicko pranešimus visi maloniai priėmė.

Koncertinė programa tikrai kėlė lietuvių jausmus. Tai didelis džiaugsmas mums, kad čia Amerikoje dar galima lietuviškai dainuoti ir jaustis lietuviu.

Dainininkė iš Chicagos, Karsokaitė, vykusiai dainavo. Didelio įspūdžio padarė Stulginskų šeimyna iš Waterbury, Conn., kuri yra labai muzikališka. Newark'e Stulginskų šeimyna pirmu kartą pasirodė programoje. Tikrai buvo ko pasiklausyti.

Puikiai pasirodė ir Kearny vyrų choras, vadovaujamas Dirginčius. Rūtos choras, vadovaujamas Marijos Slekaitės, taip pat darė nepaprastą įspūdį.

Publika buvo labai patenkinta koncertu ir kalbomis. Visi pageidauja, kad tokios programos įvyktų dažniau. Tai gaivina lietuviybę.

Stulpas

Motinių Dienos radijo programa

Motinių Dienai paminėti, ketvirtadienį, gegužės 10 d., Juozo Ginkaus radijo-pusvalandyje bus specialiai muzikos programa. Pirmą kartą dainuos Tamkiūtės Prancienės vadovaujamas merginų trio. Be to, dainuos tenoras Al Vasilauskas. Ginkaus radijo programos leidžiamos ketvirtadieniais, 7:30 v. v. iš WWRL, 1600 kc.

LIETUVYBĖS PIONIERIAI AMERIKOJE Iš velionio Vinco Daukšio atsiminimų

(Tęsinys)

Iš "pasizymėjusių" mūsų viešame gyvenime galima paminėti kun. Saurusaitį, kuris senberniu būdamas išsimokino kunigu. Kaip jis užbaigė seminariją nežinia, bet taip ir matėsi, nedamokytas, vos aptašytas, prasčiokas. Jis bandė išleisti keletą knygų, bet jos visos buvo be jokios vertės. Pavyzdžiui, jo išleisto knygų angli kalbai pramokti, nėra jokio skirtumo tarp tokių žodžių kaip "celery" (salieros) ir "cellar" (skleapas). Tai parodė, kad jis ir angli kalbos nemokėjo.

Bet kun. Saurusaitis labai gerai mokėjo viską biauoti ir pravardžiuoti Saulėje. Kai Bočkuskas išsiseimė ir savo senoviškus epitetus tik pakartodavo, tai jo vieta užėmė kun. Saurusaitis.

Jeigu, pavyzdžiui, šernas parašydavo naują knygą, tai kun. Saurusaitis Saulėje sakydavo, kad tai "kokie prūsėlio" parašyta. Turinio jis nekritikuodavo bet visai raštą išbaurodavo, kad ir avėlė to vardo iš tolo bijodavo. Jis niekur nesugebėjo intelgentiškai pasirodyti.

Kun. Saurusaitis dažnai lankydavosi kitose parapijose, susaukdavo vien moterų susirinkimus ir bandydavo joms aiškinti apie lytiškus dalykus ir vedybinį gyvenimą. Jo mintis buvo nebloga, bet kuomet moterys papasakodavo savo vyrams ką jos girdėjo, tai tarp vyrų, daugelyje vietų buvo sukelti dideli liarmai, kad kun. Saurusaitis pla-

tina paleistuvystę tarp moterų.

Lietuvių tautiniame gyvenime iš senesnių kunigų žymiau veikė kun. Zebrys ir jaunesnieji kunigai, kurių vis daugiau atvažiuodavo. Kai kurie čia buvo išėję mokslus. Daugelis primeta, kad lietuvių judėjime labai daug buvo kovojama prieš kunigus ir tikėjimą. Bet tai būdavo dėl to, kad tą laikų kunigai buvo priešingi lietuvių tautiniam susipratimui. Todėl ir tą laikų lietuvių kunigai laikė savo priešu. Daliniai taip ir buvo. Kas tik užsiimdavo lietuviybę ir sakėsi esąs lietuviu, tai jau buvo laikomas šliuaptarniu. Tikintieji žinodavo tik tai ką jie girdėdavo per pamokslą. Velionis Damijonaitis pasakodavo kaip jam pardavinėjant knygas daugelis moterų taip atsiliepdavo: "Girdi, šitas vyras turbūt šliuaptarnis, kad knygas pardavinėja". Jeigu žmogus platindavo knygas, tai reikė, kad kas nors negerai.

Susipratusių lietuvių skaičių didėjant lietuviams pasidalino į šliuaptarnius ir tikintius lietuvius. Išvyravusi prieš kuniginę propagandą ėjo savo keliu, ypač kad ta kova buvo palaikoma šmeižtais, kaip iš vienos, taip ir iš kitos pusės. Mes vėliau prisipažindavom, kad ir mūsų veikimas buvo per daug "radikaliskas," kad placiųjų minių mes visiškai nepasiekėm. Tiesa, mes išauklėjome veikėjų ir reikia pripažinti, kad kai kurie jų dirbo išsiuose.

New Jersey lietuviuose

Neseniai grįžęs iš Pacifiko newarkietis Stasys Urbonas, balandžio 26 d. apsigėdė su p-le Adele Jamavičiūte iš Scranton, Pa. Stasys žada grįžti karo tarnybai geg. 8 d. Balandžio 29 d. Juozui ir

Onai Urbonams iš West Orange, N. J. buvo surengta iškilminga puota jų 25 metų vedybinio gyvenimo sukakčiai paminėti. Puotą rengė Juozas ir Nellie Petrėnai ir M. Sliūzienė. Puota įvyko lietuvių salėje, Newark'e. Svečių buvo apie 300. Urbonai buvo gausiai apdovanoti.

Ono Pocienė

Reikalingi darbininkai

Reikalingas pagebininkas lengviems ūkio darbams. Kam barys ir maistas. Kreipkitės pas Antpusaitį, 981 Broadway, Brooklyn, N. Y. Telefonas, Jefferson 3-6993.

Reikalingas darbininkas restorane. Darbas nuolatinis. Gera alga ir maistas. Tuojau kreipkitės pas L. ALEKSIEJUS, 33 Hudson Ave., Brooklyn, N. Y. Tel. Cumberland 6-9108.

Skaitykite ir platinkite Vienių.

Svarbios prakalbos

Sekmadienį, geg. 6 d., 3 v. popiet, Lithuanian Liberty Hall, 269 2nd St., Elizabeth, N. J., įvyksta svarbios prakalbos su gražia menine programa. Bus platūs raportas apie Lietuvių Misiiją į Washingtoną, jos nuveiktus ir numatytus darbus Lietuvos vadavimo reikalu. Bus nuodugniai nušviesta svarbi Misijos rolė Lietuvos byloje. Prakalbas rengia Tautininkų Centro Komitetas ir Elizabetho Lietuvių Laisvės salės valdyba. Kalbėtojai pakviesta žurnalistas D. Klinga iš New Yorko, dr. B. K. Vencius iš Jamaica, Tautininkų Centro Komiteto sekretorius J. Sagys iš Ozone Park, N. Y. ir Vienybės red. Tysliava. Visi yra geri kalbėtojai ir gerai apsižadėję su Lietuvos bylos reikalu. Todėl prakalbos bus įdomios ir naudingos.

Meno programą duos Violeta Tamkiūtė ir Aleksas Vasilauskas iš Brooklyn, N. Y.

Juo daugiau bonų pirksite, uo daugiau žinklų

CLEMENT A. VOKET-

VOKIETAITIS
Advokatas
41-40 74th Street,
Jackson Heights, N. Y.
Newtown 9-5972

DĖDĖS BALAMŪTO KERTĖ

RUSISKOS YPATYBĖS

New York Post kolumnistas, Earl Wilson, apie Molotovą ir rusų delegatus, San Francisco konferencijoje, rašo: Molotovas ir aš dar nebuvo mes susėdė vodką gerti. Tas rusas, kurio nosis panaši į mažą bulvę beveik toks pat, kaip ir mes.

Konferencijoje jis elgiasi kaip artistė Greta Garbo, parodydamas malonią, bet klasingą, individualią asmenybę, atvykęs į tą miestą, kur Robinsonas švaistėsi viešbučio koridoriuose perlipdamas Graecie Allen ir kur randasi moterys policininkės.

Mes patyrėme, kad Molotovas atsivežė savo tarną ir kukorių, kuris, atrodo, garsiausias pasaulyje. Kuomet pareikalauja pomidorų, tai jis ištraukia durtuvą. Nėgana to, Molotovas, virš savo raštinės, tuve. To neturi nei Edenas, viešbutyje, turi privačią virtinę Stettinui. Užtai visuomenė jais mažiau susidomėjusi.

Kilo klausimas, ar Molotovas kalba angliškai. Kazin kas, juokaudamas, nutarė pašaukti Rusijos delegacijos raštine ir ištirti. Radijo kalbėtojas Ben Grauer pasiūlydavo Rusijos generalio konsulato sekretorių, Vasil Demčenko, ir paklausė, ar Molotovas kalba angliškai. "Tuo reikalu pagsauk atgal," — atsakė Demčenko, trumpai pagalvojęs, įsivaizduodamas kokią tai misteriją.

Rusai yra geri gėrikai, o Molotovas iš jų geriausias. Prieš konferenciją, bankiete, rusų submarino įgulos nariai gėrė iš amerikoniškų dėžių, net po stalu būdami, viską sąmonę.

Rusų paslaptis yra, kad jie gerdami valgo, valgo ir valgyvo. Jų maisto pristatytojas nusistėbėjo pamatęs, kad jie valgo neprinokusius, neskanius vaisius, kurie buvo padėti ant bufeto tikrai kaip dekoracija.

Patyrus, kad Valstybės Departamente Molotovas užsisakė specialę deską, reporteriai pradėjo klausinėti, kas bus toje deskoje įdėta: mašininė

kanuolė, ar ugnies spjovikas, ar baras. Aš tą deską apžiūrėjęs nutariau, kad tai baras, kurio Molotovas pageidauja.

Molotovas turi nepaprastą deską. Iš jo deskos išsiklęs ilgas siauras stalias raidės pa-pydale. Molotovas sėdi virš tos T, o kiti jų delegacijos nariai sėdi arti jo ir, žiūrėdami jam akis, klauso jo žodžių. Mat, jis nenori, kad jie būtų išsiskirstę po svetainę.

Molotovas turi specialiai į-taisytą telefoną dviejų valandų pasikalbėjimas su Maskva kas diena. Jis turi saulėtekio spalva nudažytą valgomąjį kambarį. Jo lova uždengta nauja, žvilgančio satino, už-klode, kurią jam parinko jo pagebininkas.

Bet pamiršus tą visą misteriją, aš noriu pramokti rusiškai. Aš klausiau daugelio rusų, ar jie yra rusai. Jie man atsakė "Da". Bet kuomet už-klausiau, ar jie galėtų ką nors man papasakoti, tai visi vienbalsiai atsakė "Niet".

Taip Amerikos laikraštini-kai persto Molotovą ir kitus Rusijos delegacijos narius ir taip juos įsivaizduoja. Kas čia suminėta, lietuviams ne naujiena, nes lietuvių rusų žino nuo seniai. Kuomet Amerikos laikraštiniškai rusus ar-čiau pažins, tai gal geriau su-pras, kodėl lietuvių nenori būti Rusijos pavaldiniais. Ge-rai, kad ši konferencija įvyks ta Jungtinėse Valstybėse, kur yra žodžio ir spaudos laisvė, kur galima atvirai perduoti tai ką matai ir girdi.

Dėdė Balamūtas.

Pobuvis Bronxe

Balandžio 28 d. Lietuvių Demokratų Klube, Bronxe, įvyko gražus pobuvis, kur dalyvaavo vietos ir apylinkės lietuvių. Veikėjos Diksonienės kviečiamas, pobuvyje dalyva-vo ir Vienybės agentas, ku-riam keletas Vienybės skaity-tojų pamokėjo savo prenume-ratas, Užsimokėjo: S. Kaz-lauskas, F. Markevičius, Mi-sievičienė, Mikalajūniėnė ir k. Bronxo lietuvių yra patenkinti Vienybė.

J. Krunklys.

TARZANAS IR TARZELĖ

Užmūšęs galingąjį Ban-chak, Tommy įgavo dar daugiau pagarbos visose beždžio-nėse. Bet tuo pačiu kartu lau-kinų bestijų girdyse augo jam nežinomas, bet gana pa-vojingas jausmas.

O tuo pačiu kartu Tarzelė veltui ieškojo dingusio berni-uko. Staiga jai gimė nelaukta, netikėta ir nepaprasta mintis. Įsigėidusi žūt būt rasti berni-uką, mergina ryžosi naujam žygiui.

Dar tą pačią naktį Tarzelė įsluogė į medį, stūngojusį Bu-tavų kaimelyje ir nuoko tie-siog ant Tarzano narvo. No-rėdama išgelbėti Tommy, Tar-zelė ieškojo išieties Tarzano nelaisvėje.

Deja, merginos nelaimėi, vienas iš laukinių sargybinių ją pastebėjo lipant. Jis stai-ga sušuko: "Laukinė mergina atėjo... Dabar mes ją pagau-sime... Jį mūsų..." Aliarmo a-das nuėjo skersai kaimeli.

Edgar Rice Burroughs.

Kas bus toliau — žiūrėkite kitame Vienybės numery

Lietuvių Radijo Draugijos Vakarinės
7:30 PROGRAMOS 7:30

J. P. GINKUS, Direktorius

KETVIRTADIENIAIS 7:30 WWRL 1600 kc.

Gyvuoja virš 12 metų oro bangomis, transliuojama visuomenės įvairūs pranešimai, naujienos, muzika.

(Vietinės žinios, parenginiai: koncertai, šokiai ir t.t. Vestuvės, puotos, liūdni pranešimai.)

J. P. GINKUS A. JEZAVITAS VIOLET PRANCKUS
495 Grand St., pranešimų direk. Muzikos vedėja
Brooklyn, N. Y. EV. 4-7142 Evergreen 8-3626